

รายงานวิจัย

การพัฒนาเทคนิคการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเพื่อเพิ่ม
ผลสัมฤทธิ์สำหรับนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

Development of a Case study Techniques for Laws
student program in Yala Rajabhat University

โดย

ชลธิชา สุรัตน์สัญญา และคณะ

ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณบำรุงการศึกษาประจำปี 2561
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

รายงานวิจัย

การพัฒนาเทคนิคการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเพื่อเพิ่ม
ผลสัมฤทธิ์สำหรับนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

Development of a Case study Techniques for Laws
student program in Yala Rajabhat University

โดย

ชลธิชา สุรัตน์สัญญา และคณะ

ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณบำรุงการศึกษาประจำปี 2561
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

หัวข้อวิจัย : การพัฒนาเทคนิคการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์สำหรับนักศึกษา
หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
ชื่อผู้วิจัย : นางสาวชลธิชา สุรัตน์สัญญา และคณะ
คณะ/หน่วยงาน : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
ปีงบประมาณ : 2561

บทคัดย่อ

การพัฒนาเทคนิคการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์สำหรับนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เป็นการทําวิจัยเพื่อนําผลการวิจัยเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนโดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ 1) เพื่อพัฒนาเทคนิคการสอนโดยใช้กรณีศึกษาในรายวิชากฎหมาย 2) เพื่อทราบผลสัมฤทธิ์ในความเข้าใจของนักศึกษาต่อการใช้กรณีศึกษา โดยในการวิเคราะห์ใช้การหาค่าเฉลี่ย (X) หาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และค่าสถิติ t-test Dependence Sample และจากแบบประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ นักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ จำนวน 90 คน เป็น ชาย 30 คน และหญิง 60 คน ซึ่งลงทะเบียนเรียนในรายวิชากฎหมาย

ผลการวิจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพบว่า จากการทดสอบก่อนเรียนโดยใช้กรณีศึกษาและการทดสอบหลังจากเรียนโดยใช้กรณีศึกษา พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบหลังจากเรียนโดยใช้กรณีศึกษาสูงกว่าการทดสอบที่ไม่ได้ใช้กรณีศึกษาในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่ากระบวนการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น ส่วนผลการศึกษาจากแบบประเมินพฤติกรรมในการเรียนการสอนของนักศึกษา โดยดูจากพฤติกรรมต่างๆ พบว่านักศึกษามีความสนใจในการเรียนการสอนแบบใช้กรณีศึกษามากกว่าการเรียนจากตำรา จากค่าเฉลี่ยของการประเมินจากการเรียนโดยไม่ใช้กรณีศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาเฉลี่ย 1.84 และค่าเฉลี่ยของการจัดการเรียนการสอนหลักจากใช้กรณีศึกษาเฉลี่ย 3.27 เห็นได้ว่าหลังจากการใช้กรณีศึกษาในการจัดการเรียนการสอนพฤติกรรมของนักศึกษาในการเรียนดีขึ้น มีความสนใจและมีการแสดงความคิดเห็นและซักถามมากขึ้น และผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาในการเข้าร่วมกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในการเข้าร่วมกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาอยู่ในระดับ “มาก”

คำสำคัญ : เทคนิคการสอน กรณีศึกษา

Research Title : Development of a Case study Techniques for Laws student program in
Yala Rajabhat University
Researcher : Miss Chonthicha surattanasanya and Other
Faculty/Section: Humanities and Social Sciences
University : Yala Rajabhat University
Year : 2018

Abstract

This research Development of a Case study Techniques for Laws student program in Yala Rajabhat University, have the objectives as follow 1) To study Using the learning techniques by the Case Study Approach in Laws 2) To study the effectiveness of student by use Case study learning. The data collected were analyzed using mean (\bar{x}), stand deviation (S.D.) and t-test Dependence Sample and Assessment of Student Conduct form. The sample group was consisted of 90 students 30 male and 60 female on students of Laws Enrolled in the law course.

The results learning achievement using the learning techniques by using Case study approach of in Laws course. The pre-experimental single group pretest-posttest research design. The instruments used for collecting data were lesson plan and achievement was higher than that of before the treatment at the 0.05 level of significance. The results from the Assessment of Student Conduct form. Observations of student behavior, the students are interested to learn from Case study more than learn from the books. The data after treatment at 3.27 which is higher than the data before treatment at 1.84. The Case study approach encourage the students are interested to learn and Dare to comment and regarding to student satisfactions, the average level of satisfaction is in “good level”.

Keyword: the learning techniques, the Case Study

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ทางคณะวิจัยต้องขอขอบพระคุณในความกรุณาจากทางคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่ให้งบประมาณและโอกาสในการทำงานวิจัยครั้งนี้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนางานและเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพของคณะผู้วิจัย

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณบุคคลทุกคนที่อยู่รอบข้าง ที่คอยให้กำลังใจและแรงสนับสนุน รวมถึงความช่วยเหลือในด้านต่างๆ ทำให้งานวิจัยในครั้งนี้บรรลุเป้าหมายไปด้วยดี

คณะผู้วิจัย

25561

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	2
ขอบเขตการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
คำนิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	7
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	21
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	21
เครื่องมือที่ใช้และการสร้างเครื่องมือ.....	22
การเก็บรวบรวมข้อมูล	23
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	24
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	26
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	31
สรุป	31
อภิปรายผล.....	31
ข้อเสนอแนะ	33
บรรณานุกรม.....	34
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก	
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	38

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก ข	
แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา (ก่อนและหลัง).....	41
ประวัติผู้วิจัย.....	43

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 4.1 ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนการเรียน.....	26
ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบหลังการเรียน.....	27
ตารางที่ 4.3 ผลการทดสอบ t-test Dependence Sample	27
ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ และ ชั้นปี	28
ตารางที่ 4.5 ความพึงพอใจในการเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา.....	29

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 30 กล่าวว่า “ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพรวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา” เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจความรับผิดชอบของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาที่มี 7 ด้าน คือ 1) ผลิตบัณฑิต 2) ให้บริการวิชาการแก่สังคม 3) วิจัย 4) ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม 5) พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา 6) เสริมสร้างความสามัคคีให้สังคมพหุวัฒนธรรม 7) พัฒนาองค์กรคุณภาพ การทำวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นระหว่างอาจารย์และนักศึกษา โดยอาจารย์ผู้สอนมีบทบาทในการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนตามหลักสูตรให้กับนักศึกษา จัดการเรียนการสอนควบคู่กับการสังเกต เก็บรวบรวมข้อมูลของนักศึกษา ส่วนการวิจัยในชั้นเรียนจะเกิดขึ้นหลังจากที่อาจารย์ได้ทราบว่ามีปัญหาอะไรเกิดขึ้น เกิดที่ไหนและมีแนวทางจะแก้ปัญหาได้อย่างไรและไปทดลองใช้จนได้ผลแล้วพัฒนาเป็นนวัตกรรมสามารถนำไปเผยแพร่ได้ต่อไป

พันธกิจหลักของอาจารย์ ระดับอุดมศึกษานั้น มีหน้าที่จัดการเรียนการสอน การทำวิจัย การบริหารวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ทั้งนี้อาจารย์ส่วนใหญ่ที่สอนในระดับอุดมศึกษาสำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาต่างๆ ที่ไม่ใช่ครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์ และไม่ได้ศึกษาวิชาที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์การสอนมาก่อน ทำให้อาจมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่อง ทักษะในการจัดการเรียนการสอน หรือเทคนิควิธีสอนแบบต่างๆ ซึ่งแนวโน้มของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในปัจจุบันให้ความสำคัญในเรื่องการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยอาศัยปรัชญาการสอนและทฤษฎีการเรียนรู้ การพัฒนาสื่อประกอบการสอน และการวัดและประเมินผล

วิชากฎหมายนั้นเป็นวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับกฎหมาย โดยในเนื้อหาการเรียนการสอนเป็นการศึกษาถึงความหมาย เนื้อหา รูปแบบ องค์ประกอบ หลักเกณฑ์ และความรับผิดชอบ ข้อยกเว้น ตลอดจนหลักกฎหมายและบทบัญญัติของกฎหมายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งมีความซับซ้อนและการตีความทางกฎหมายยากต่อการเข้าใจ ทำให้นักศึกษาเข้าใจค่อนข้างช้าและสับสนในเนื้อหา ในการเรียนการสอนผู้สอนจึงต้องพยายามใช้เทคนิคการสอน รูปแบบการสอนต่างๆ เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจทำการวิจัยการพัฒนาเทคนิคการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์สำหรับนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ซึ่งเป็นการศึกษาวิธีการสอนโดยใช้เทคนิคการนำกรณีศึกษามาให้แก่นักศึกษาได้วิเคราะห์ตามหลักกฎหมาย และข้อเท็จจริงในวิชากฎหมาย

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นสื่อการเรียนรู้ จะสามารถส่งเสริมให้เกิดความเชื่อมโยงองค์ความรู้ระหว่างภาคทฤษฎีกับการปฏิบัติมากขึ้นในระหว่างการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 ในหมวด 6 แนวทางการจัดการศึกษา มาตรา 22 และมาตรา 24 เน้นการจัดการศึกษาที่ยึดผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามความถนัดเต็มศักยภาพ โดยฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการจากประสบการณ์จริง ให้คิดเป็นทำเป็น รักการอ่าน เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยที่เกิดการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545)

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2550) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มในวิธีการสอน สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม นำไปสู่...การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่ ไว้ดังนี้

เทคนิคการสอนโดยใช้กรณีตัวอย่าง หมายถึง การสอนที่มีการนำเอาสภาพการณ์หรือปัญหาหรือใช้กรณีหรือเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นจริงหรืออาจจะเกิดขึ้นได้ในชีวิตจริงมาดัดแปลงเพื่อเป็นตัวอย่างให้ผู้เรียนได้ศึกษา วิเคราะห์และมีการฝึกให้ผู้เรียน ได้ทำความเข้าใจ มองเห็นปัญหาอย่างแท้จริง และฝึกฝนหาทางแก้ไขปัญหานั้นๆ ผู้เรียนอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน ตลอดจนร่วมกันตัดสินใจเลือกแนวทางแก้ปัญหาอย่างอิสระ นับว่าเป็นการฝึกผู้เรียนให้รู้จักการแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผลและมีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้เหมาะสำหรับการจัดการกิจกรรมเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถนำไปใช้ร่วมกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันแต่ผู้สอนจะต้องเลือกเรื่องที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับเทคนิคการสอน คือ ต้องเป็นเรื่องที่สามารถให้ผู้เรียนได้ร่วมกันระดมพลังสมองในการคิดแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องโดยผู้สอนให้นักศึกษาอ่านกรณีศึกษาด้วยตัวเองก่อนเพื่อให้ทราบลักษณะทั่วไปของสถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงจากกรณีศึกษา และพินิจวิเคราะห์รายละเอียดที่สำคัญที่มีความสัมพันธ์กับหลักการหรือทฤษฎีที่ได้ศึกษามาแล้วทำการคิดวิเคราะห์ และสังเคราะห์เพื่อให้นักศึกษาสามารถใช้ความรู้และทฤษฎีต่างๆ ที่ได้เรียนมาประยุกต์ใช้และเชื่อมโยงสถานการณ์จริงกับทฤษฎีต่างๆ ที่ได้เรียนมาพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การตัดสินใจ และการแก้ปัญหา อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาทักษะความสามารถในการสื่อสารและนำเสนอในรูปแบบการเขียน และการพูด ดังนั้นจึงจำเป็นต้องทำการศึกษาผลของการนำกรณีศึกษามาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาดังกล่าว เพื่อนำผลวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหามานำการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการพัฒนาเทคนิคการสอนโดยใช้กรณีศึกษาในวิชากฎหมาย
2. เพื่อทราบผลสัมฤทธิ์ในความเข้าใจของนักศึกษาต่อการใช้กรณีศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มีขอบเขตการวิจัย ดังต่อไปนี้

ประชากร

นักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 370 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชากฎหมาย

กลุ่มตัวอย่าง

ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง แบบการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับฉลากจากกลุ่มห้องเรียนของนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์

- นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขานิติศาสตร์ ห้อง 1 จำนวน 30 คน ที่ลงทะเบียนเรียน
- นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขานิติศาสตร์ ห้อง 2 จำนวน 30 คน ที่ลงทะเบียนเรียน
- นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขานิติศาสตร์ ห้อง 3 จำนวน 11 คน ที่ลงทะเบียนเรียน
- นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขานิติศาสตร์ ห้อง 4 จำนวน 20 คน ที่ลงทะเบียนเรียน

ตัวแปรหรือปัจจัยที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ
 - 1.1 การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาให้กับนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์
 - 1.2 การจัดการเรียนการสอนจากเนื้อหาในหนังสือ
 - 1.3 เปรียบเทียบผลการสอบ
2. ตัวแปรตาม
 - 2.1 พัฒนาเทคนิคการสอนโดยใช้กรณีศึกษาในวิชากฎหมาย
 - 2.2 ผลสัมฤทธิ์ในความเข้าใจของนักศึกษาต่อการใช้กรณีศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับอาจารย์และหลักสูตรนิติศาสตร์ในการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนของคณาจารย์ในหลักสูตรนิติศาสตร์
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับคณาจารย์หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
3. เพื่อจะได้ทราบปัญหา และข้อมูลในการแก้ไขให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนให้มากที่สุด
4. หลักสูตรนิติศาสตร์สามารถใช้เป็นแนวทางและพัฒนาการเรียนการสอน

นิยามศัพท์เฉพาะ

การสอนโดยใช้กรณีศึกษา หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้ผู้เรียนศึกษาเรื่องที่สมมติขึ้นจากความเป็นจริง และตอบประเด็นคำถามเกี่ยวกับเรื่องนั้น แล้วนำคำตอบ และเหตุผลที่มาของคำตอบนั้นมาใช้เป็นข้อมูลในการอภิปราย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา หมายถึง คะแนนผลการสอบของนักศึกษาในการเรียนรู้ในเนื้อหารายวิชา กฎหมาย ซึ่งหลังจากการเรียนการสอนสิ้นสุด สามารถวัดออกมาในรูปของคะแนน โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ในเนื้อหาในรายวิชาดังกล่าว

ความพึงพอใจในวิธีการสอนโดยใช้กรณีศึกษาของนักศึกษา คือ คะแนนจากการตอบแบบสอบถาม เพื่อตรวจสอบความรู้สึกรักของนักศึกษาในรายวิชากฎหมาย ที่มีต่อการนำกรณีศึกษามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ “ผลการสอนแบบกรณีศึกษาที่มีผลต่อการเรียนรู้และความพึงพอใจของนักศึกษา ในรายวิชากฎหมาย สามารถแบ่งผลการศึกษาค้นคว้าออกเป็น 3 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่วิจัย ที่มาของการวิจัย

ตอนที่ 2 ทฤษฎีและแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

- เทคนิคการสอนโดยใช้กรณีศึกษา
- ความหมายและจุดมุ่งหมายของวิธีการสอนโดยใช้กรณีศึกษา
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- ทฤษฎีความพึงพอใจ
- แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
- วิธีการสร้างความพึงพอใจในการเรียน
- การวัดความพึงพอใจ

ตอนที่ 3 ข้อมูลพื้นฐานหลักสูตรนิติศาสตร์

ตอนที่ 4 ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 1 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่วิจัย

รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หรือ รูปแบบการเรียนการสอน เป็นแบบแผนการดำเนินการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการจัดเป็นระบบอย่างสัมพันธ์ และสอดคล้องกับทฤษฎี/หลักการการเรียนรู้ หรือการสอนที่รูปแบบนั้นยึดถือ โดยผ่านกระบวนการวิจัย และได้รับการพิสูจน์และทดสอบว่ามีประสิทธิภาพ ซึ่งรูปแบบการสอนจะแสดงขั้นตอนที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้และผู้สอนต้องดำเนินการตามขั้นตอนในรูปแบบดังกล่าวเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตาม จุดมุ่งหมายของรูปแบบนั้นๆ

การเรียนการสอนเป็นกระบวนการหนึ่งของระบบการศึกษอันเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างอาจารย์ นักศึกษา และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งอาจเกิดขึ้นภายในและภายนอกห้องเรียน โดยมีองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ อาจารย์ นักศึกษา หลักสูตร สื่อ วิธีการสอนแบบทดสอบ สภาพบรรยากาศในห้องเรียน และกลุ่มเพื่อน เป็นต้น ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนมักพบเสมอว่าผู้เรียนไม่สามารถบรรลุการเรียนรู้ตามที่มุ่งหวังไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนหรือปัญหาทางด้านพฤติกรรมของผู้เรียน โดยในบางชั้นเรียนอาจพบผู้เรียนที่มีปัญหาดังกล่าวหลายคน ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนจึงจำเป็นต้องทำการช่วยเหลือแก้ไขปัญหานั้นเพราะถ้าปล่อยไว้ ปัญหานั้นจะสั่งสมรุนแรงขึ้นและอาจจะยากต่อการแก้ไขให้สำเร็จได้

จากการศึกษาพบว่า ในการช่วยเหลือแก้ปัญหาของผู้เรียนควรใช้วิธีวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสามารถแสดงถึงปัญหาและแนวทางการแก้ไข หรือพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักวิชาการที่เหมาะสม สุวิมล ว่องวานิช (2543: 88) ได้ให้คำจำกัดความของการวิจัยในชั้นเรียนว่าเป็น การวิจัยที่ทำโดยอาจารย์ผู้สอนในห้องเรียน เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน การวิจัยในชั้นเรียนนั้นเป็นการวิจัยที่ต้องทำอย่างรวดเร็ว นำผลไปใช้ได้ทันที และสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่างๆของตนเองให้ทั้งตนเองและกลุ่มเพื่อนร่วมงานในสถาบันการศึกษาได้มีโอกาสอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในแนวทางที่ได้ปฏิบัติ และผลที่เกิดขึ้นเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

สุภัทรา เอื้อวงศ์ (2551) ได้ศึกษาถึงการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อันว่า การเรียนการสอนเป็นกระบวนการเพื่อหวังผลเชิงคุณภาพ ให้ได้ผู้เรียนที่มีคุณภาพ การพัฒนาการเรียนการสอนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองการปฏิรูปการศึกษาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอนที่จะส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียน คือ ครู อาจารย์ทั้งนี้ใน พรบ. การศึกษาแห่งชาติ 2542 มีจุดเน้นที่ครู อาจารย์ จะต้องมีความรอบรู้ในด้านต่างๆ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน คือ หลักการจัดการศึกษา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน การประกันคุณภาพ หลักการจัดการเรียนรู้ในมโนทัศน์ใหม่เพื่อมุ่งสู่คุณภาพการศึกษา ครู อาจารย์ต้องมีบทบาทเป็นทั้งนักวิจัย และพัฒนาหลักสูตรเพื่อนำผลที่ได้ไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งการพัฒนาการเรียนการสอนจะต้องมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ มีกระบวนการ ตั้งแต่การหาปัญหา การกำหนดแนวทางในการแก้ปัญหาการทดลองปฏิบัติการแก้ปัญหาหรือการพัฒนา รวมทั้งการสรุปและรายงานผลเพื่อเป็นการยืนยันผลการกระทำซึ่งกระบวนการดังกล่าวก็คือการวิจัยนั่นเอง

สุวิมล ว่องวานิช (2543: 88) ได้ให้คำจำกัดความของการวิจัยในชั้นเรียนว่าเป็น การวิจัยที่ทำโดยอาจารย์ผู้สอนในห้องเรียน เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน การวิจัยในชั้นเรียนนั้นเป็นการวิจัยที่ต้องทำอย่างรวดเร็ว นำผลไปใช้ได้ทันที และสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่างๆของตนเองให้ทั้งตนเองและกลุ่มเพื่อนร่วมงานในสถาบันการศึกษาได้มีโอกาสอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในแนวทางที่ได้ปฏิบัติ และผลที่เกิดขึ้นเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อันว่า หรือการวิจัยในชั้นเรียน เป็นการวิจัยที่มีวัตถุประสงค์สำคัญคือ เพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหาหรือเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อันว่าของผู้เรียน ซึ่งเน้นในลักษณะการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยมีปัญหาการเรียนรู้อันว่าเริ่มต้น ผู้สอนหาวิธีการ หรือนวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหา มีการสังเกตและตรวจสอบผลของการแก้ปัญหา/การพัฒนา แล้วจึงบันทึกและสะท้อนการแก้ปัญหาหรือพัฒนานั้นๆ การวิจัยในชั้นเรียนมักเป็นการวิจัยขนาดเล็ก (Small scale) ที่ดำเนินการโดยผู้สอน เป็นกระบวนการที่ผู้สอนสะท้อนการปฏิบัติงาน และเสริมพลังอำนาจให้ครูผู้สอน (Field, 1997) หรือเป็นกระบวนการวิจัยที่ผู้สอนทำการทดลองวิธีการต่างๆ โดยตรวจสอบผลและปรับวิธีการที่ใช้

เพื่อให้เกิดประสิทธิผลกับผู้เรียนมากที่สุด (McLean, 1995) ทั้งนี้ในปัจจุบันนิยมใช้การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อื่นแทนการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้มีความครอบคลุมขอบเขตการวิจัยที่กว้างขวางขึ้น และให้ความชัดเจนว่าเป็นการศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อที่แก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนหรือเป็นการนำประโยชน์การวิจัยมาใช้เพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนอย่างแท้จริง

สรุปได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นวิธีการวิจัยที่ออกแบบ และพัฒนาขึ้นมาเพื่อช่วยให้อาจารย์สามารถค้นพบว่ามีอะไรเกิดขึ้นในห้องเรียนบ้าง และยังช่วยให้อาจารย์ทราบข้อมูลที่จะนำไปใช้เพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนที่จะมีขึ้นต่อไปในอนาคตโดยเลือกใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ การวิจัยเชิงปริมาณ การวิจัยเชิงบรรยาย หรือการวิจัยเชิงทดลอง อย่างไรก็ตามหนึ่งเป็นวิธีการศึกษา ช่วยให้สามารถแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาได้อย่างบรรลุ ซึ่งการแก้ไขหรือพัฒนาผู้เรียนอาจใช้วิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีประกอบกัน เช่น การให้คำปรึกษา การแบบฝึก และการควบคุมตนเอง เป็นต้น

อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนการสอนในรายวิชากฎหมาย พบว่ามีประเด็นปัญหาในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เป็นที่น่าพอใจเพราะไม่มีประสบการณ์จริงในการทำงาน ทำให้ไม่สามารถหาหลักการและเหตุผลมาวิเคราะห์ในปัญหาได้ ดังนั้นเพื่อให้ศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นจึงจำเป็นต้องทำการศึกษาเครื่องมือที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอนเช่น การใช้กรณีศึกษาในรายวิชาดังกล่าว เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

ตอนที่2 ทฤษฎีและแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีต่างๆเพื่อเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยในครั้งนี้โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การสอนเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยผู้สอนเป็นผู้สร้างหรือจัดสถานการณ์เพื่อถ่ายทอดความรู้ ทักษะ ที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน เพื่อส่งผลให้ผู้เรียนปรับเปลี่ยนแนวคิดและพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น โดยเนื้อหาสาระของการสอนนั้นมียุทธศาสตร์ประกอบหลายประการเช่น

หลักการสอน คือแนวคิดหลักของการปฏิบัติการทางการสอนที่สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้หรือทฤษฎีการสอนต่างๆ ซึ่งหลักการหลายๆ หลักการอาจนำไปสู่การสร้างเป็นทฤษฎีได้(ทิตนา แคมณี, 2548)

รูปแบบการสอน คือสภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ ตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อต่างๆ โดยมีการจัดกระบวนการหรือขั้นตอนในการเรียนการสอนโดยอาศัยวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่างๆ เข้าไป ช่วยให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามหลักการที่ยึดถือ การนำวิธีสอนใดๆ มาจัดทำอย่างเป็นระบบตามหลักและวิธีการจัดระบบแล้ว วิธีสอนนั้นจะกลายเป็น “รูปแบบการสอน” (ทิตนา แคมณี, 2548)

วิธีสอน คือขั้นตอนที่ผู้สอนดำเนินการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ด้วยวิธีการต่างๆ ที่แตกต่างกันไปตามองค์ประกอบและขั้นตอนสำคัญอันเป็นลักษณะเด่นหรือลักษณะเฉพาะที่ขาดไม่ได้ของวิธีนั้นๆ (ทิตินา แชมณี, 2548)

เทคนิคการสอน คือกลวิธีต่างๆ ที่ใช้เสริมกระบวนการสอน ขั้นตอนการสอน วิธีการสอนหรือการดำเนินการทางการสอนใดๆ เพื่อช่วยให้การสอนมีคุณภาพและประสิทธิผลมากขึ้น เช่นการยกตัวอย่าง การใช้สื่อ การใช้คำถาม เป็นต้น (ทิตินา แชมณี, 2548)

การเลือกวิธีสอน จากการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้ การจำ และการระลึกได้โดย Dwyer (อ้างอิงจากสุรเชษฐ เวชชพิทักษ์. 2550) พบว่า

- มนุษย์สามารถเรียนรู้โดยการสัมผัสได้ร้อยละ 10 เรียนรู้โดยการได้ยินร้อยละ 11 เรียนรู้โดยการมองเห็นได้ร้อยละ 83 และหากผู้สอนออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 2 ทางคือการได้ยินและการมองเห็น จะมีผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ถึงร้อยละ 94

- ในด้านความสามารถในการจำ มนุษย์สามารถจำจากสิ่งที่ได้อ่านร้อยละ 10 จำจากสิ่งที่ได้ยินร้อยละ 20 จำจากสิ่งที่ได้เห็นร้อยละ 30 จำจากสิ่งที่ได้ยินและได้เห็นร้อยละ 50 จำจากสิ่งที่ได้พูดร้อยละ 70 และสามารถจดจำได้ถึงร้อยละ 90 จากสิ่งที่ได้พูดและได้ทำ

- ด้านการระลึกได้ พบว่าการสอนโดยวิธี “บอกให้ทำ” มีผลต่อการระลึกได้ของผู้เรียนหลังการสอนแล้ว 3 ชั่วโมงคิดเป็นร้อยละ 70 ระลึกได้หลังจากการสอนแล้ว 3 วันคิดเป็นร้อยละ 10 การสอนโดยวิธี “แสดงให้ดู” มีผลต่อการระลึกได้ของผู้เรียนหลังการสอนแล้ว 3 ชั่วโมงคิดเป็นร้อยละ 72 ระลึกได้หลังจากการสอนแล้ว 3 วันคิดเป็นร้อยละ 20 และการสอนโดยวิธี “บอกวิธีการและแสดงให้ดู” มีผลต่อการระลึกได้ของผู้เรียนหลังการสอนแล้ว 3 ชั่วโมงคิดเป็นร้อยละ 85 ระลึกได้หลังจากการสอนแล้ว 3 วันคิดเป็นร้อยละ 65 (สุรเชษฐ เวชชพิทักษ์. 2550)

อย่างไรก็ดี เราไม่สามารถบอกได้ว่าวิธีสอนใดเป็นวิธีที่ดีที่สุด เพราะการสอนต้องขึ้นกับองค์ประกอบหลายประการ ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องตัดสินใจเลือกวิธีสอนตามความเหมาะสมของสภาพที่เป็นอยู่ ซึ่งแนวคิดในการเลือกวิธีการสอนสามารถสรุปได้ดังนี้

1. สอดคล้องกับจุดประสงค์ของบทเรียน เป็นวิธีที่มั่นใจว่าจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด
2. สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่จะสอน
3. เหมาะสมกับเวลา สถานที่ จำนวนผู้เรียน และลักษณะของผู้เรียนโดยผู้สอนสามารถเลือกใช้วิธีสอนผสมผสานกันไปตามลักษณะวิชาและสภาพแวดล้อมได้ (ศรายุทธ์, 2545)

เทคนิคการสอนแนวใหม่

คุณภาพของผู้เรียนนั้นนอกจากจะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบในตัวผู้เรียนเองเช่นความพร้อมสติปัญญาเจตคติและสภาพแวดล้อมอื่นๆแล้วกระบวนการเรียนการสอนที่ครูจัดให้ก็นับว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง

ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเช่นกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรมต่างๆมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เข้าใจในสิ่งที่ต้องการให้ผู้รู้นั้นนับว่าเป็นอีกก้าวหนึ่งของการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนดังนั้นเพื่อให้เกิดประโยชน์โดยตรงต่อการส่งเสริมให้ผู้สอนได้เห็นแนวทางในการสอนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นความรู้เรื่องเทคนิคการสอนแนวใหม่จึงมีความจำเป็นที่ผู้สอนควรจะต้องศึกษาเพื่อจะเป็น “ผู้สอนในยุคโลกาภิวัตน์”

เทคนิคการสอนโดยใช้กรณีตัวอย่าง (Case Study)

กรณีศึกษา (Case Study) คือ “เรื่องราวที่มีข้อความบรรยาย” หรือ “เรื่องราวที่ใช้สำหรับศึกษา” (Herried, 1997) สาขาแรกเริ่มที่ใช้กรณีศึกษามาช่วยในการเรียน การสอน คือกลุ่มสาขาธุรกิจและสาขาการแพทย์ ทั้งนี้เพราะลักษณะของกรณีศึกษาจะมีเนื้อหาที่เป็นปัญหาท้าทายให้ผู้เรียนได้คิดแก้ปัญหาก่อนที่จะได้ลงมือปฏิบัติตนเอง (Sykes and Bird, 1992) ซึ่งการนำกรณีศึกษาเข้ามาใช้จัดเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เรียกว่า Problem-based Learning (PBL) เป็นการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน หรือเป็นวิธีการเรียนรู้ที่เป็นผลมาจากการแก้ปัญหาโดยใช้ความรู้ที่ผู้เรียนทำการสืบค้นเอง (Barrows and Tamblyn, 1980) ซึ่งกรณีศึกษา สามารถใช้ได้ทั้งด้านการสอนและการประเมิน (Dori, 2003) โดยการใช้กรณีศึกษาจะช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กาญจนา เกียรติประวัติ (2524, หน้า 82) กล่าวว่า การสอนกรณีศึกษา หมายถึง การบันทึกเรื่องราวต่างๆ อาจเป็นลายลักษณ์อักษรหรือเทปบันทึกเสียง เทปบันทึกภาพ ซึ่งเกี่ยวข้องกับบุคคล หรือสถาบันใดสถาบันหนึ่งเกี่ยวกับปัญหาหรือการตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่ง สถานการณ์แต่ละประเภทที่บันทึกไว้จะต้องมีข้อมูลหรือรายละเอียดเพียงพอสำหรับการวิเคราะห์ของผู้เรียน การบันทึกเหตุการณ์จะต้องเปลี่ยนแปลงชื่อบุคคล สถานที่และเวลาที่เกี่ยวข้อง เพื่อมิให้เกิดความกระทบกระเทือนต่อบุคคลหรือเหตุการณ์นั้น

สำลี รักสุทธี (2544, หน้า 19) กล่าวว่า การสอนแบบกรณีศึกษา หมายถึง การยกเอาสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งมาให้ให้นักเรียนช่วยกันศึกษาวิเคราะห์อภิปรายและซักถามเพื่อสรุปสาระสำคัญความรู้ร่วมกัน

ชนาธิป พรกุล (2554, หน้า 165) กล่าวว่า กรณีศึกษาเป็นวิธีการสอนโดยใช้กรณีตัวอย่างเป็นการจัดให้ผู้เรียน เรียนรู้จากการศึกษากรณีตัวอย่างการอภิปรายให้สอดคล้องกัน

ความหมาย

ทิตนา แคมมณี (2534 : 75 – 76) กล่าวว่า วิธีสอนโดยใช้กรณีตัวอย่างเป็นวิธีการที่มุ่งช่วยให้ผู้เรียนฝึกฝนการเผชิญและแก้ปัญหาโดยไม่ต้องรอให้เกิดปัญหาจริง เป็นวิธีการที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และเรียนรู้ ความคิดของผู้อื่น ช่วยให้ผู้เรียนมีมุมมองที่กว้างขึ้น

ขั้นตอนสำคัญของการสอน (ทิตนา แคมมณี 2534 : 75 – 76)

1. ผู้สอน / ผู้เรียนนำเสนอกรณีตัวอย่าง
2. ผู้เรียนศึกษากรณีตัวอย่าง
3. ผู้เรียนอภิปรายประเด็นคำถามเพื่อหาคำตอบ
4. ผู้สอนและผู้เรียนอภิปรายคำตอบ
5. ผู้สอนและผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับปัญหา วิธีแก้ปัญหาของผู้เรียน และสรุปการ เรียนรู้ที่ได้รับ

สรุปได้ว่า การสอนแบบกรณีศึกษา หมายถึง กระบวนการสอนที่ผู้สอนนำเสนอกรณีศึกษา หรือ ตัวอย่างหรือเรื่องราวที่เกิดจากสถานการณ์ใดๆ ซึ่งมีปัญหาความขัดแย้งอยู่ โดยนำเสนอในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาวิเคราะห์ อภิปราย แลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันในการหาแนวทางแก้ปัญหา จะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจพื้นฐานของปัญหาและตัดสินใจแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง

เทคนิคและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ในการใช้วิธีสอนโดยใช้กรณีตัวอย่างให้มีประสิทธิภาพ (ทิตินา แคม มณี2534 :75-76)

การเตรียมการก่อนการสอน ผู้สอนต้องเตรียมกรณีตัวอย่างให้พร้อม ต้องมีสาระซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีลักษณะใกล้เคียงกับความเป็นจริง กรณีที่นำมาใช้ส่วนใหญ่มักเป็นเรื่องที่มีสถานการณ์ปัญหาชัดเจน ซึ่งจะช่วยกระตุ้นความคิดของผู้เรียน หากไม่มีสถานการณ์ที่เป็นปัญหาชัดเจน ผู้สอนอาจใช้วิธีการตั้งประเด็นคำถามที่ท้าทายให้ผู้เรียนคิดก็ได้ ผู้สอนอาจนำเรื่องจริงมาเขียนเป็นกรณีตัวอย่าง หรืออาจใช้เรื่องจากหนังสือพิมพ์ ข่าว และเหตุการณ์ รวมทั้งจากสื่อต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์ เป็นได้กรณีที่ต้องการแล้ว ผู้สอนจะต้องเตรียมประเด็นคำถามสำหรับการ อภิปรายเพื่อนำไปสู่ การเรียนรู้ที่ต้องการ

การนำเสนอกรณีตัวอย่าง

ผู้สอนอาจเป็นผู้นำเสนอกรณีตัวอย่าง หรืออาจใช้เรื่องจริงจากผู้เรียนเป็นกรณี ตัวอย่างก็ได้ วิธีการนำเสนอทำได้หลายวิธี เช่น การพิมพ์เป็นข้อมูลมาให้ผู้เรียนอ่าน การเล่ากรณี ตัวอย่างให้ฟัง หรือนำเสนอโดยใช้สื่อ เล่น สไลด์ วีดิทัศน์ ภาพยนตร์ หรืออาจให้ผู้เรียนแสดงเป็น ละครหรือบทบาทสมมติก็ได้

การศึกษากรณีตัวอย่างและการอภิปราย

ผู้สอนควรแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อยและให้เวลาอย่างเพียงพอในการศึกษากรณีตัวอย่างและคิดหาคำตอบ แล้วจึงร่วมกันอภิปรายเป็นกลุ่มและนำเสนอผลการอภิปรายระหว่างกลุ่ม เป็นการแลกเปลี่ยนกัน ผู้สอนพึงตระหนักว่าการสอนโดยใช้กรณีตัวอย่าง มิได้มุ่งหาคำตอบใด คำตอบหนึ่ง ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิดอย่างชัดเจนแน่นอน แต่ต้องการให้ผู้เรียนเห็นคำตอบและ เหตุผลที่หลากหลาย ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความคิดที่กว้างขึ้น มองปัญหาในแง่มุมที่หลากหลายขึ้น อันจะช่วยให้การตัดสินใจมีความรอบคอบขึ้น ด้วยเหตุนี้ การอภิปรายจึงควรมุ่งความสนใจไปที่ เหตุผลหรือที่มาของความคิดที่ผู้เรียนใช้ในการแก้ปัญหา เป็นสำคัญ

ขั้นตอนการใช้เทคนิคการสอนโดยใช้กรณีตัวอย่าง ซึ่งสุคนธ์ และคณะ (2545) ได้นำเสนอขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียม ควรมีการแนะนำวิธีการศึกษากรณีให้ชัดเจนถึงจุดมุ่งหมายหรือปัญหาที่ผู้เรียนจะต้องพิจารณาการตอบคำถามหลังการอ่าน และแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อยตามความเหมาะสมกลุ่มละ 5-7 คน
2. ขั้นเสนอกรณีศึกษา ผู้สอนอาจมีการใช้สื่อประกอบ เช่น เอกสาร หรือ รูปภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้ทบทวนในขั้นวิเคราะห์
3. ขั้นวิเคราะห์ ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายระดมพลังสมอง รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกรณีศึกษา เพื่อตัดสินใจหาแนวทางแก้ปัญหาและสรุปผลการอภิปรายของสมาชิกกลุ่ม (อาจมีตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลการอภิปรายต่อชั้นเรียน หรือเป็นอภิปรายทั้งชั้นเรียนก็ได้)
4. ขั้นสรุป ผู้เรียนทั้งชั้นเรียนร่วมกับผู้สอนอภิปรายหาข้อสรุปเกี่ยวกับสาเหตุของปัญหา และแนวทางในการตัดสินใจแก้ปัญหาจากกรณีศึกษา
5. ขั้นประเมิน สามารถประเมินได้จากการตอบปัญหา การสังเกตการร่วมสนทนา การรายงานการตอบคำถามและการทำงานกลุ่มของผู้เรียน

วัตถุประสงค์การสอนแบบกรณีศึกษา มีดังนี้

1. เพื่อฝึกการใช้ความคิดวิเคราะห์ และแยกแยะประเด็นปัญหาเมื่อเผชิญกับปัญหาหรือสถานการณ์หลายๆแบบ ซึ่งเป็นการมุ่งเสริมสร้างทักษะการคิดเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์จริง
2. การพิจารณากรณีอย่างละเอียดรอบคอบ สมเหตุสมผล เพื่อให้เกิดข้อสรุป เป็นการทำให้ผู้เรียนรู้จักการตัดสินใจอย่างมีหลักการและมีเหตุผลสนับสนุน ได้ปฏิบัติภารกิจระดับจากง่ายไปจนถึงการประเมิน โดยจุดเน้นของกรณีจะอยู่ที่เนื้อหาของเรื่องและการอภิปรายประเด็นปัญหาต่างๆ
3. ให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการสืบค้นความรู้ด้วยตนเอง และนำไปสู่การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงได้
4. เพื่อเสริมสร้างทักษะในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มอย่างรู้บทบาทและหน้าที่ของตน
5. เพื่อฝึกและให้โอกาสผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสบการณ์ ความรู้สึกและเจตคติซึ่งกันและกัน

องค์ประกอบที่สำคัญของการสอนแบบกรณีศึกษา

วาริรัตน์ แก้ววูไร (2541:72) กล่าวถึง องค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นการเรียนที่ใช้เทคนิคการสอนกลุ่มย่อย ซึ่งผู้เรียนจะเรียนรู้จากกรณีตัวอย่างร่วมกัน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ประมาณกลุ่มละ 6-8 คน และจะมีการอภิปรายถกเถียง และร่วมระดมสมองในกลุ่ม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ไปด้วยกัน

2. เป็นการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งหมายถึง การเรียนการสอนจัดขึ้นโดยเน้นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นผู้กำหนดสิ่งที่ตนต้องการจะเรียน และผู้เรียนจะต้องได้รับการอำนวยความสะดวกให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้จะเกิดขึ้นที่ตัวของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ และจากความต้องการของผู้เรียนเอง

3. เป็นการเรียนรู้เนื้อหาวิชาที่บูรณาการ กรณีตัวอย่างที่นำมาใช้เป็นสื่อในการเรียนควรจะเป็นกรณีตัวอย่างจากสภาพความเป็นจริงในขณะนั้น โดยจะเป็นกรณีตัวอย่างทางวิชาชีพที่บูรณาการ โดยตัวของมันเองโดยอัตโนมัติ การที่ผู้เรียนจะแก้ปัญหาทางวิชาชีพได้จะต้องอาศัยความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพหลายวิชามาบูรณาการเพื่อแก้ปัญหา หรือเสนอแนะแนวทางที่จะนำไปใช้อย่างได้ผลดีที่สุด ลักษณะของความรู้อันเกิดการเรียนรู้ได้จากกรณีตัวอย่างจึงเป็นความรู้ในขั้นของการนำไปปฏิบัติ ซึ่งจะต้องผ่านการบูรณาการมาแล้วเป็นอย่างดี

4. เกิดการเรียนรู้จากกรณีตัวอย่าง กรณีตัวอย่างที่นำมาใช้เป็นหลักในการเรียนรู้จะนำมาให้ผู้เรียนได้ศึกษาและขบคิดและแก้ปัญหา ก่อนจะไปค้นคว้าหาความรู้เนื้อหาวิชาการและเมื่อผู้เรียนได้ศึกษาหาความรู้จนเป็นที่เข้าใจดีแล้ว ผู้เรียนจะนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประกอบแนวทางในการแก้ปัญหาหรือเสนอแนะแนวทางที่จะนำไปใช้อย่างได้ผลดีที่สุด ตามสถานการณ์ที่ปรากฏอยู่ในทันที การเรียนโดยวิธีนี้จึงเท่ากับเป็นการทดสอบความรู้และแก้ปัญหาย่างเฉียบพลัน ผู้เรียนจะเห็นประโยชน์ของการเรียนและการค้นคว้าหาความรู้ ในแง่ของการนำไปใช้ตลอดเวลาของการเรียน

5. ผู้เรียนควบคุมการเรียนรู้ของตนเองโดยการกำหนดเนื้อหาวิชาที่จะนำมาใช้ประกอบการเรียนรู้ในการแก้ปัญหาหรือเสนอแนะแนวทางที่จะนำไปใช้อย่างได้ผลดีที่สุดด้วยตนเองและตามความเห็นร่วมกันของกลุ่ม

6. ผู้เรียนจะเป็นผู้ประเมินผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้ของตนเอง ของกลุ่ม และกลุ่มเพื่อนได้ด้วยตนเอง เนื่องจากในขั้นตอนของการเรียน ผู้เรียนจะต้องค้นคว้าหาความรู้ที่จะนำไปใช้ในการแก้ปัญหตามสถานการณ์ของกรณีเมื่อกำหนดเรื่องที่ต้องการเรียนและไปศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองมาแล้ว ยังจะต้องนำความรู้ที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหาหรือเสนอแนะแนวทางที่จะนำไปใช้อย่างได้ผลดีที่สุด ผู้เรียนจะรับรู้ได้ว่าตนเองเกิดการเรียนรู้ขึ้นแล้วหรือยังจากการที่ตนสามารถแก้ปัญหาได้หรือไม่ โดยกระบวนการที่เกิดขึ้น ผู้เรียนจึงเป็นผู้ที่รู้ว่าตนเกิดสัมฤทธิ์ผลในการเรียนอย่างไร

การวัดและประเมินผล วาริรัตน์ แก้วอุไร (2541:78) กล่าวว่า การประเมินผลการสอนแบบกรณีตัวอย่างจะเน้นให้ผู้เรียนได้ประเมินตนเอง (Self-Evaluation) และประเมินการปฏิบัติงานของสมาชิกกลุ่ม (Peer Evaluation) ฉะนั้น การประเมินจึงใช้เพื่อการประเมินผลความก้าวหน้าของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้ว่าตนเรียนรู้อะไรและยังบกพร่องในจุดใด โดยเน้นการประเมินกระบวนการเรียนรู้ (Learning Process) และนำข้อมูลเสนอให้ผู้เรียนได้ทราบเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนต่อไปมากกว่าที่จะประเมินผลรวม (Summative Evaluation) แต่เพียงอย่างเดียว

ผลกระทบที่มีต่อผู้เรียน

1. ผู้เรียนมีการคิดวิเคราะห์ทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ
2. ผู้เรียนสามารถตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด สถานการณ์นั้นๆ
3. ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์
4. ผู้เรียนมีการปรับใช้เครื่องมือและองค์ความรู้ด้านต่างๆ
5. ผู้เรียนมีทักษะด้านการสื่อสาร
6. ผู้เรียนมีทักษะการเขียน
7. ผู้เรียนมีการบริหารเวลา
8. ผู้เรียนมีการเข้าสังคมและรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น

ข้อดีและข้อจำกัด

ข้อดี ทิศนา ขัมมณี(2551:364) กล่าวถึง ข้อดีและข้อจำกัดของการสอนแบบกรณีศึกษา ดังนี้

1. เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เผชิญปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง
2. เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดแก้ปัญหาช่วยให้ผู้เรียนมีมุมมองที่กว้างขึ้น
3. เป็นวิธีสอนที่ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและส่งเสริมการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

4. เป็นวิธีการสอนที่ให้ผลดีมากสำหรับกลุ่มผู้เรียนที่มีความรู้และประสบการณ์หลากหลายสาขา

ข้อจำกัด

1. หากกลุ่มผู้เรียนมีความรู้และประสบการณ์ไม่แตกต่างกันการเรียนรู้อาจไม่กว้างเท่าที่ควร เพราะผู้เรียนมักมีมุมมองคล้ายกัน
2. แม้ปัญหาและสถานการณ์จะใกล้เคียงกับความเป็นจริง แต่ก็ไม่ได้เกิดขึ้นจริงกับผู้เรียน ความคิดในการแก้ปัญหาอาจไม่ตรงกับการปฏิบัติจริง

ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคิดของบลูม Bloom's Taxonomy (Bloom.1976 อ้างอิงจาก http://weblogsimple.blogspot.com/2011/08/blog-post_21.html)

ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนการสอนที่จะประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ ผู้สอนจะต้องมีการกำหนดจุดมุ่งหมายให้ชัดเจน และมีการแบ่งประเภทของพฤติกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้และจิตวิทยาพื้นฐาน โดยจำแนกการเรียนรู้เป็น 3 ด้าน คือ ด้านสติปัญญาหรือพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ด้านจิตใจ หรือจิตพิสัย (Affective Domain) และด้านร่างกาย (กล้ามเนื้อ) หรือทักษะพิสัย (Psychomotor/Skill Domain) และนำหลักการนี้มาจำแนกเป็นจุดมุ่งหมายทางการศึกษาเรียกว่า Taxonomy of Educational objectives พฤติกรรมด้านสมองหรือพฤติกรรมเกี่ยวกับสติปัญญา ความคิด ความสามารถในการคิดเรื่องราวต่างๆ มี 6 ระดับ ได้แก่

- 1) ความรู้ (Knowledge) ความสามารถในการจดจำและระลึกถึงเรื่องราวต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ
- 2) ความเข้าใจ (Comprehension) ความสามารถในการแปลความ ตีความ และสรุปใจความสำคัญได้
- 3) การนำความรู้ไปประยุกต์ (Application) ความสามารถในการนำหลักการ กฎเกณฑ์ และวิธีดำเนินการที่ได้เรียนรู้มา ไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ได้
- 4) การวิเคราะห์ (Analysis) ความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวออกเป็นส่วนย่อยๆ ได้อย่างชัดเจน
- 5) การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการผสมผสานส่วนย่อยต่างๆ เข้าเป็นเรื่องราวเดียวกัน โดยปรับปรุงของเก่าให้ดีขึ้นและมีคุณภาพสูงขึ้น
- 6) การประเมินค่า (Evaluation) เป็นความสามารถในการวินิจฉัยหรือตัดสินกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดลงไป และมีเกณฑ์มาตรฐานในการวัดที่ชัดเจน

แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

อารีย์ วชิรวารการ (2542: 143) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการเรียน การสอน การฝึกฝน หรือประสบการณ์ต่างๆ ที่โรงเรียน ที่บ้าน และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ แต่คนส่วนมากเข้าใจว่าผลสัมฤทธิ์เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนภายในโรงเรียน และมองในแง่ความรู้ความสามารถทางสมองเท่านั้น ในทางที่จริงแล้ว ความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรม ก็เป็นผลจากการฝึกสอนและอบรม ซึ่งก็นับเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย ทั้งนี้ การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นวิธีการวัดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพทางสมองและสติปัญญาของนักเรียน ภายหลังจากที่ได้เรียนไปแล้ว โดยใช้แบบทดสอบ

ไพศาล หวังพานิช (2526: 89) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกฝนอบรม หรือจากการสอนซึ่งได้แก่ ความจำ ความเข้าใจ การวิเคราะห์ การนำไปใช้ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

กฤษฎา บุญวัฒน์ (อ้างถึงใน พัฒนธนิ ดวงเนตร 2552: 8) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ความสำเร็จ ความคล่องแคล่ว ความชำนาญในการใช้ทักษะหรือการประยุกต์ใช้ความรู้ต่างๆ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่างๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งได้จากผลการทดสอบของครูผู้สอนหรือผู้รับผิดชอบในการสอนหรือสองอย่างรวมกัน

อภิญา อิงอาจ (2548: 48) ได้กล่าวว่า การที่ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียนหรือไม่ นั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางสติปัญญา (intellectual factors) เพียงอย่างเดียว ยังมีองค์ประกอบ

อื่นๆ ที่ไม่ใช่องค์ประกอบทางสติปัญญา (non-intellectual factors) องค์ประกอบทางด้านสติปัญญา เป็นปัจจัยที่สำคัญส่วนหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้ หรือสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนเป็นความสามารถในการคิด ของบุคคล อันเป็นผลมาจากการสะสมของประสบการณ์ต่างๆ รวมถึงความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ซึ่งความสามารถเหล่านี้วัดได้หลายทาง ส่วนองค์ประกอบด้านที่ไม่ใช่สติปัญญาก็มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนมากเช่นเดียวกัน ได้แก่ ทักษะคิดที่มีต่อวิชาที่เรียน รูปแบบการเรียน สภาพแวดล้อมของ สถานศึกษา คุณภาพการสอนของผู้สอน ลักษณะการคบเพื่อน การศึกษาของบิดา-มารดา เป็นต้น นอกจากนี้ ได้สรุปความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถของบุคคลที่เกิดจากการเรียนรู้ สามารถใช้ความรู้ในการแก้ปัญหา ในการคิดสร้างสรรค์และ การศึกษาค้นคว้า และสามารถวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (อ้างถึงใน พัทธณี ดวงเนตร 2552: 10) ได้กล่าวถึงการ ประเมินผลการศึกษาของผู้เรียนทั้งทางด้านปฏิบัติและด้านเนื้อหา ถือว่าเป็นการประเมินผลการเรียนของ ผู้เรียนว่าอยู่ในระดับสูง กลาง หรือต่ำ ซึ่งได้แบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ 1) คะแนนเฉลี่ย 0.00-1.99 ถือว่าอยู่ใน เกณฑ์ต่ำ 2) คะแนนเฉลี่ย 2.00-2.99 ถือว่าผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง 3) คะแนนเฉลี่ย 3.00-4.00 ถือว่าผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์สูง

จากความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน หมายถึง ระดับของผลความสำเร็จของผู้เรียนที่เกิดจากเหตุแห่งองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาหรือ องค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา ซึ่งสามารถวัดได้จากคะแนนในการทำแบบทดสอบและ/หรือคะแนนที่ได้ จากงานที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดระดับของผลความสำเร็จของนักศึกษาซึ่งวัดจากผลการ เรียนของรายวิชากฎหมาย สำหรับภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โดยแบ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. ระดับต่ำ หมายถึง ผลการเรียนต่ำกว่า ร้อยละ 60
2. ระดับปานกลางหมายถึง ผลการเรียนตั้งแต่ ร้อยละ 60 – 69
3. ระดับสูง หมายถึง ผลการเรียนตั้งแต่ ร้อยละ 70 ขึ้นไป

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สว่าง หลีกเพชร (2541: 57) ได้กล่าวถึง ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสติปัญญา เพียงด้านเดียว แต่จะขึ้นอยู่กับตัวแปรอื่นๆ 3 ประการ ดังนี้ 1) พฤติกรรมทางด้านความรู้ความคิด หมายถึง ความสามารถทั้งหลายของผู้เรียนประกอบด้วย ความถนัด และพื้นฐานของผู้เรียน 2) คุณลักษณะด้านจิตพิสัย หมายถึง สภาพการณ์หรือแรงจูงใจที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ใหม่ได้แก่ ความสนใจ ทักษะคิดต่อเนื้อหาวิชาที่โรงเรียนและระบบการเรียน ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองขณะ บุคลิกภาพ 3) คุณภาพการสอน ซึ่งได้แก่ การได้รับคำแนะนำ การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การ เสริมแรงจากครู การแก้ไขข้อผิดพลาด และผู้ผลว่าตนเองกระทำได้ถูกต้องหรือไม่

กัมปนาท ศรีเชื้อ (อ้างถึงใน พัทธณี ดวงเนตร 2552: 9) กล่าวถึงการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนไว้ว่า การจัดการศึกษาในปัจจุบัน ถือเอาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงสภาพ

ความสำเร็จหรือความล้มเหลว ในการจัดการศึกษา ดังนั้น ภาระหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของครู คือการส่งเสริมและจัดปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน ให้นักเรียนได้มีโอกาสพัฒนาให้ถึงขีดสุดตามศักยภาพของตนเอง เพื่อนักเรียนจะได้เรียนรู้อย่างเต็มที่และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงหรือต่ำ มีอยู่ 2 ประการ คือ 1) องค์ประกอบทางด้านสติปัญญา 2) องค์ประกอบที่มีได้เกี่ยวข้องกับสติปัญญา โดยองค์ประกอบทั้ง 2 ประการมีบทบาทสำคัญพอๆ กันต่อการทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงหรือต่ำ

จากแนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวข้างต้นอาจสรุปได้ว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนมีหลายองค์ประกอบด้วยกัน ที่สำคัญแบ่งออกได้เป็นสามกลุ่ม คือ 1) องค์ประกอบด้านปัจจัยแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน 2) องค์ประกอบด้านตัวนักเรียน และ 3) องค์ประกอบด้านคุณภาพการสอน การบริหารและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

ทฤษฎีความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (satisfaction) เป็นทัศนคติที่เป็นนามธรรมไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่า บุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดความพึงพอใจโดยตรง แต่สามารถวัดได้โดยทางอ้อมจากการวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้น และการแสดงความคิดเห็นนั้นจะต้องตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงจึงจะสามารถวัดความพึงพอใจนั้นได้ ราชบัณฑิตยสถาน (2546) กล่าวว่า “พึง” เป็นคำช่วยกริยาอื่น หมายความว่า “ควร” เช่น พึงพอใจ หมายความว่า พอใจ ชอบใจ และคำว่า “พอ” หมายความว่า เท่าที่ต้องการ เต็มความต้องการ ถูกชอบ เมื่อนำคำสองคำมาผสมกัน “พึงพอใจ” จะหมายถึง ชอบใจ ถูกใจตามที่ต้องการ ได้มีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้หลายคนเช่น

อุทัยพรรณ สุตใจ (2544, หน้า 7) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า เป็นความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาจจะเป็นไปโดยเชิงประเมินค่าว่าความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ

กาญจนา อรุณสุขขุจี (2546, หน้า 5) กล่าวว่า ความพึงพอใจของมนุษย์เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เรา จะทราบว่า บุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน และต้องมีสิ่งเร้าที่ตรงต่อความต้องการของบุคคล จึงจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ดังนั้นการสร้างสิ่งเร้าจึงเป็นแรงจูงใจของบุคคลนั้นให้เกิดความพึงพอใจในงานนั้น

วิธีการสร้างความพึงพอใจในการเรียน

การศึกษาจะมีความสัมพันธ์และความพึงพอใจที่ดีต่อการเรียน ต้องมีการสร้างความพอใจในการเรียนตั้งแต่เริ่มต้นให้แก่ผู้เรียน ซึ่งการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือการปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ให้คำแนะนำปรึกษา จึงต้องคำนึงถึงความพึงพอใจ ซึ่งในปัจจุบันผู้สอนเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกหรือให้คำแนะนำปรึกษา จึง

ต้องคำนึงถึงความพึงพอใจในการเรียนรู้การกระทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้หรือการปฏิบัติงาน มีแนวความคิดพื้นฐานที่ต่างกันอยู่ 2 ลักษณะดังนี้

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน การตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติ งานจนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนองทั้ชนะตามแนวคิดดังกล่าว

2. ผลของการปฏิบัติงานไปสู่ความพึงพอใจ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระหว่างพึงพอใจ และการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่น ๆ ผลของการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลของการตอบแทนที่เหมาะสม ซึ่งในที่สุดจะนำไปตอบสนองความพึงพอใจในรูปของรางวัลหรือผลตอบแทนภายใน (intrinsic rewards) และผลตอบแทนภายนอก (extrinsic rewards) โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ของการตอบแทนที่ได้รับรู้แล้ว ความพึงพอใจย่อมเกิดขึ้น

การวัดความพึงพอใจ

การวัดความพึงพอใจนั้น มีขอบเขตที่จำกัด อาจมีความคาดเคลื่อนขึ้น ถ้าบุคคลเหล่านั้นแสดงความคิดเห็นไม่ตรงกับความรู้สึกที่จริง ซึ่งความคาดเคลื่อนเหล่านี้ย่อมเกิดขึ้นได้เป็นธรรมดาของการวัดทั่วไป การวัดความพึงพอใจนั้น สามารถทำได้หลายวิธี ดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถาม เพื่อต้องการทราบความคิดเห็นซึ่งสามารถกระทำได้ในลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจถามความพอใจในด้านต่าง ๆ

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีจึงจะได้ข้อมูลที่เป็นจริง

3. การสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจ โดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูดจา กริยา ท่าทาง วิธีนี้ต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

ดังนั้นสรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นข้างในจิตใจของบุคคลที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งจะแสดงออกมาให้เห็นว่า ชอบใจมีความสุข ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ประสบผลสำเร็จ โดยวิธีการวัดความพึงพอใจสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกต ดังนั้นถ้าครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือการปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

ตอนที่ 3 ข้อมูลพื้นฐานหลักสูตรนิติศาสตร์

ความเป็นมาของหลักสูตร

พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ถือได้ว่าเป็นพื้นที่ที่มีความเป็นอัตลักษณ์เฉพาะและมีความแตกต่างไปจากพื้นที่อื่นๆ โดยเฉพาะความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรมและวิถีชีวิต รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในส่วนของกฎหมายครอบครัวและมรดกของประชาชนที่นับถือศาสนาอิสลามซึ่งมีการบัญญัติให้บังคับใช้

เฉพาะพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เท่านั้น โดยแยกออกจากการบังคับใช้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ตลอดจนรูปแบบของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างประชาชนในคาบสมุทรมลายู ดังนั้น ในการพัฒนาหลักสูตรนิติศาสตร์บัณฑิต (น.บ.) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จึงได้คำนึงถึงความเป็นอัตลักษณ์ตลอดจนความเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ จึงได้มีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชากฎหมายครอบครัวอิสลามและกฎหมายมรดกอิสลามเข้ามาเสริมและเพิ่มเติม เพื่อที่จะสร้างนักกฎหมายที่มีความรู้คู่คุณธรรมและเป็นไปตามความต้องการของพื้นที่ ตลอดจนสามารถนำความรู้จากการศึกษามารับใช้พื้นที่ได้อย่างถูกต้องและก่อให้เกิดความเป็นธรรมขึ้นในสังคม

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาได้พิจารณาแล้วเห็นว่ามีควมจำเป็นที่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้จะต้องจัดให้มีการเรียนการสอนในวิชากฎหมาย เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการแก้ไขปัญหาความไม่สงบและข้อเรียกร้องจากประชาชนในพื้นที่ การตระหนักถึงความสำคัญของวิชาชีพทางนิติศาสตร์ซึ่งมีบทบาทสำคัญในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ขณะนี้ทำให้หลักสูตรนิติศาสตร์จึงถือกำเนิดขึ้นในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์โดยการสนับสนุนและผลักดันของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไกรสร ศรีไตรรัตน์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาในขณะนั้น และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ โยธาทิพย์ คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในขณะนั้น ทำให้ในปีการศึกษา 2555 หลักสูตรนิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ได้เปิดการเรียนการสอนขึ้นครั้งแรกและถือเป็นหลักสูตรนิติศาสตร์แห่งแรกในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

หลักสูตรนิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้ผ่านความเห็นชอบจากสภาวิชาการเมื่อวันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2554 ผ่านการอนุมัติหลักสูตรโดยสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2554 และผ่านการรับรองหลักสูตรโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2555 ภายหลังจากที่ได้รับการอนุมัติให้เปิดหลักสูตรในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา 2555 แล้ว หลักสูตรนิติศาสตร์ได้เปิดการสอนให้แก่ศึกษาภาคปกติและภาค กศ.บป. โดยในขณะนี้ มีจำนวนนักศึกษาภาคปกติ ตั้งแต่ชั้นปีที่ ๑ จนถึงชั้นปีที่ ๔ ทั้งสิ้นประมาณ 370 คน และมีจำนวนนักศึกษาภาค กศ.บป. ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 จนถึงชั้นปีที่ 4 ทั้งสิ้นประมาณ 120 คน

ในการจัดการเรียนการสอนนั้น หลักสูตรนิติศาสตร์ได้จัดให้มีการสอนโดยอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์พิเศษจากทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ซึ่งมีความรู้ความชำนาญในวิชาการและวิชาชีพทางนิติศาสตร์ ตลอดจนจัดให้มีการบรรยายพิเศษโดยวิทยากร ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญทางนิติศาสตร์ ถือเป็นการสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการให้แก่ศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เพื่อร่วมกันสร้างนักกฎหมายที่มีคุณภาพมีคุณธรรมออกสู่สังคมจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อไป

ปรัชญาของหลักสูตร

หลักสูตรนิติศาสตร์ มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้คู่คุณธรรมและจริยธรรม มีแนวทางในการพัฒนาความรู้ทางกฎหมายเพื่อเพิ่มศักยภาพให้แก่ตนเอง เพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นที่มีความต้องการศึกษาวิชากฎหมาย ตลอดจนพัฒนาบุคลากรที่อยู่ในวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายให้มีความรู้

ความสามารถเพิ่มเติมขึ้น และสามารถบังคับใช้กฎหมายได้อย่างถูกต้องและเป็นธรรม เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุดต่อสังคมจังหวัดชายแดนภาคใต้ และเพื่อให้สอดคล้องกับปณิธานที่กล่าวไว้ว่า “เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา”

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1. เพื่อผลิตบัณฑิตในสาขานิติศาสตร์ให้มีความรู้คู่คุณธรรม มีคุณภาพ ตระหนักถึงการนำกฎหมายไปใช้ในการสร้างความเป็นธรรมและสร้างความถูกต้องให้แก่สังคมจังหวัดชายแดนภาคใต้
2. เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการร่วมกันแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ สามารถเป็นแหล่งพึ่งพิงทางวิชาการให้แก่สังคมได้อย่างถูกต้อง มีส่วนร่วมในการสร้างบุคลากรเพื่อเป็นกลไกในการแก้ไขปัญหาสังคม และให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายในการให้คำปรึกษาแก่สังคม

ตอนที่ 4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง “การศึกษาผลของการใช้กรณีศึกษาจัดการเรียนการสอน” เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ซึ่งจากการรวบรวมได้ค้นพบงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

วันฤดี สุขสงวน (2547) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการใช้กรณีศึกษาในการสอนรายวิชาทฤษฎีบัญชีขั้นสูงการจัดการเรียนการสอนและประเมินผลการเรียนการสอนแบบใช้กรณีศึกษาประกอบการเรียนสรุปได้ว่า การใช้กรณีศึกษามีผลต่อความสัมฤทธิ์ผลของการเรียนสูงขึ้น นักศึกษาเกิดความพึงพอใจในการใช้กรณีศึกษาและทำให้ผลการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น

ฐานันดร ปริตักญ์ธรัตน์ (2548) ศึกษาความคิดของการใช้กรณีศึกษาประกอบการเรียนการสอน รายวิชาทฤษฎีบัญชี การใช้กรณีศึกษาประกอบการเรียนการสอน พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ในหัวข้อดังนี้ รูปแบบมีความเหมาะสม มีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่บรรยาย สามารถเพิ่มความเข้าใจในเนื้อหาได้เข้าใจง่ายและนำไปใช้ได้ เนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์ช่วยประหยัดเวลาในการศึกษา มีส่วนช่วยเพิ่มผลคะแนนในการเรียนเพิ่มทักษะในการประยุกต์ เป็นเอกสารประกอบการเรียนที่มีประโยชน์ ผู้สอนมีความรู้ในเนื้อหาที่บรรยาย ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอด ผู้สอนสามารถตอบข้อซักถามได้ชัดเจนและมีความคิดเห็นในระดับปานกลางในการเพิ่มแรงจูงใจในการเรียน

ธนภุต พลุน้อย (2554) ได้ทำการศึกษาผลของการใช้กรณีศึกษาจัดการเรียนการสอนในรายวิชา LSC405 การจัดการโซ่อุปทานเชิงกลยุทธ์ สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานโดยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าสถิติ ได้แก่ ค่าร้อยละค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพบว่า กระบวนการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ส่วนผลของความพึงพอใจของนักศึกษาในการเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้โดยกรณีศึกษาพบว่ามีความพึงพอใจมาก

วรพรรณ กระจ่างทอง (2550) ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนรายวิชาสาระและหลักการทางสังคมวิทยา เรื่อง สถาบันครอบครัว สถาบันการเมืองโดยใช้วิธีสอนแบบกรณีศึกษา (case study) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 โปรแกรมวิชาสังคมศึกษา ซึ่งปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้นสูงกว่าก่อน การเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า แบบกรณีศึกษา (case study) ที่ทำให้นักศึกษาสามารถวิเคราะห์และมองภาพในการศึกษาได้อย่างชัดเจน ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน ไม่เบื่อหน่าย ทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ไปในทางที่ดีซึ่งสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้สรุปไว้ในงานวิจัยนี้ว่าผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน

วรรณพรรณ กระจ่างทอง (2552) ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาค้นคว้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสาระและหลักการทางสังคมวิทยาของนักศึกษาภาคปศุสัตว์ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 โปรแกรมวิชาสังคมศึกษาที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบจากการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวิธีการสอนแบบกรณีศึกษาเป็นการศึกษาเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับสถานการณ์ที่เป็นจริงหรือสมมติขึ้น ทำให้นักศึกษาได้ใช้ความสามารถด้านสติปัญญา และมีเหตุผลสามารถแยกแยะปัญหาที่แท้จริง วิเคราะห์ วางแผนและกำหนดแนวทางการแก้ปัญหา และยังทำให้นักศึกษาสามารถมองเห็นภาพชัดเจนสามารถติดตามได้

ชวิทย์ ไชยแก้ว (2552) ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาวิธีการสอนแบบกรณีศึกษา (case study) ที่มีสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมวิทยาเบื้องต้นเรื่องวัฒนธรรม ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบกรณีศึกษา (case study) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โปรแกรมวิชาสังคมศึกษา ใช้วิธีการสอนแบบกรณีศึกษา (case study) ของกลุ่มตัวอย่างหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า การสอนแบบกรณีศึกษา (case study) ที่ทำให้นักศึกษาสามารถคิดวิเคราะห์และมองภาพในการศึกษาได้อย่างชัดเจนได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน ไม่เบื่อหน่าย ทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ไปในทางที่ดี สอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ตั้งไว้

โดยรวมสามารถสรุป การทบทวนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ผู้วิจัยส่วนใหญ่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการเลือกวิธีการสอนของคณาจารย์ระดับมหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้ทางการเรียนของนักศึกษาการใช้กรณีศึกษาในกิจกรรมการเรียนการสอน จากการศึกษาโดยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าสถิติ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่าการสอนแบบใช้กรณีศึกษาประกอบการเรียนการสอนมีผลต่อผลการเรียนรู้ทางการเรียนของนักศึกษาและนักศึกษามีความพึงพอใจในการใช้กรณีศึกษาเป็นเครื่องมือในการเรียนการสอน จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจในการทดสอบการนำกรณีศึกษามาใช้ในการประกอบการเรียนการสอนในรายวิชากฎหมาย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การพัฒนาเทคนิคการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์สำหรับนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา” เป็นการศึกษาจากนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2561 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 370 คน โดยมีวิธีดำเนินการศึกษาดังนี้

รูปแบบการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน แบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) โดยพยายามอธิบายถึงการใช้กรณีศึกษาในกิจกรรมการเรียนการสอน ในรายวิชากฎหมายของนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ที่ลงทะเบียนเรียน ในปีการศึกษาที่ 2561 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 370 คน จำนวน 13 กลุ่มเรียน โดยเลือกกลุ่มเรียน จำนวน 4 กลุ่มเรียน จำนวน 90 คน โดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มทดลองหนึ่งกลุ่ม ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (Pre-Experimental One Group Pretest Posttest) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษา และใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้กรณีศึกษาเป็นเครื่องมือในการเรียนการสอน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2561 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 370 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง แบบการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับฉลาก จากกลุ่มห้องเรียนของนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์

- นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขานิติศาสตร์ ห้อง 1 จำนวน 30 คน ที่ลงทะเบียนเรียน
- นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขานิติศาสตร์ ห้อง 2 จำนวน 29 คน ที่ลงทะเบียนเรียน
- นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขานิติศาสตร์ ห้อง 3 จำนวน 11 คน ที่ลงทะเบียนเรียน
- นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขานิติศาสตร์ ห้อง 4 จำนวน 20 คน ที่ลงทะเบียนเรียน

ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนของการศึกษาไว้ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้กรณีศึกษาจัดการเรียนการสอนในรายวิชากฎหมาย
2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ประกอบด้วยเครื่องมือ
 - 2.1 แบบบันทึกคะแนนการสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

- 2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมา
- 2.3 แบบกรณีศึกษาที่ผู้วิจัยได้เขียนสมมติขึ้นจากเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นเพื่อให้นักศึกษาได้ใช้ในการเรียนการสอน
 - 2.4 แบบประเมินพฤติกรรมกรรมการเรียนของนักศึกษา
 - 2.5 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามชนิด rating scale 5 ระดับ และตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล จากนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2561 ภาคเรียนที่ 1 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่ เดือน ธันวาคม 2560 – กันยายน 2561 โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการทดลองดังนี้
 - 3.1 ทำการประเมินผลก่อนเรียน (pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการทดลองและบันทึกผลคะแนนก่อนเรียน
 - 3.2 ดำเนินการทดลองสอนโดยใช้กรณีศึกษา
 - 3.3 ทำการประเมินผลหลังเรียน (posttest) โดยใช้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งเป็นฉบับเดียวกัน กับแบบทดสอบผลการเรียนรู้ก่อนเรียน (pretest)
 - 3.4 นำคะแนน pretest / posttest มาวิเคราะห์ทาง สถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานและสรุปผลการวิจัย
 - 3.5 ทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้กรณีศึกษาในการเรียนการสอน
4. การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการวิเคราะห์โดยใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
5. สรุปผลการวิจัย จากข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาและผลการวิเคราะห์ข้อมูล รวมทั้งอภิปรายผลการวิจัย
6. ดำเนินการเขียนรายงานการวิจัยและจัดพิมพ์รูปเล่มรายงาน รวมทั้งสรุปผลงานเผยแพร่

เครื่องมือในการวิจัย

1. แผนการเรียนรู้อิงวิชาการโดยทำการศึกษาจากหลักสูตรเอกสาร ตำรา ขอบข่าย โครงสร้าง เนื้อหา และคำอธิบายรายวิชา
2. แบบบันทึกคะแนนการสอบก่อนและหลังเรียนโดยใช้กรณีศึกษา
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นแบบอัตโนมัติ
4. แบบกรณีศึกษาที่ผู้วิจัยได้เขียนสมมติขึ้นจากเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นเพื่อให้นักศึกษาได้ใช้ในการเรียนการสอน
5. แบบประเมินพฤติกรรมกรรมการเรียนของนักศึกษา

6. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยใช้กรณีศึกษา

วิธีการสร้างเครื่องมือ

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลัง

1. แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลัง (One Group Pretest Posttest Design)

Pretest การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน	Treatment วิธีการสอนแบบกรณีศึกษา	Posttest การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน
P1	X	P2

P1 แทนการทดสอบก่อนเรียน P2 แทนการทดสอบหลังเรียน X แทนการเรียนโดยใช้กรณีศึกษา

2. การใช้แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ประเมินโดยใช้วิธีสังเกตขณะดำเนินการสอนและการนำเสนองานและส่งคะแนนตรงกับพฤติกรรมของนักศึกษาตามเกณฑ์และหัวข้อที่กำหนดไว้ดังนี้

1. การซักถามที่ตรงประเด็นน่าสนใจ
2. การตอบคำถาม
3. การร่วมกิจกรรม
4. การร่วมอภิปรายตรงประเด็น
5. การแสดงความคิดเห็นใหม่ๆ/สำคัญ

โดยมีระดับคะแนน 5 คะแนนดังนี้

- 5 หมายถึง กระทำมากที่สุด
- 4 หมายถึง กระทำมาก
- 3 หมายถึง กระทำปานกลาง
- 2 หมายถึง กระทำน้อย
- 1 หมายถึง ไม่ค่อยกระทำ/ไม่กระทำเลย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลด้วยตัวเองโดยการใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและการทำ การอธิบายบรรยายโดยใช้กรณีศึกษาหลังการเรียนการสอนโดยแบบกรณีศึกษา จะมีการเก็บรวบรวม ข้อมูลโดยการใช้แบบทดสอบหลังเรียนที่เป็นชุดเดียวกัน จากนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ราชภัฏยะลา ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2561 ภาคเรียนที่ 1 การเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือน ธันวาคม 2560 – กันยายน 2561 โดยมี ขั้นตอนในการดำเนินการทดลองดังนี้

1. ทำการประเมินผลก่อนเรียน (pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการทดลอง 1 สัปดาห์ และบันทึกผลคะแนนก่อนเรียน
2. ดำเนินการทดลองสอนโดยใช้กรณีศึกษา
3. ทำการประเมินผลหลังเรียน (posttest) โดยใช้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นฉบับเดียวกัน กับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (pretest)
4. นำคะแนน pretest / posttest มาวิเคราะห์ทาง สถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานและสรุปผลการวิจัย
5. ทำการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจในของนักศึกษาต่อการใช้กรณีศึกษาในการเรียนการสอน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินผลการสอบและนำมาเปรียบเทียบผลการทดสอบของนักศึกษาแต่ละคนหาผลสัมฤทธิ์การสอบก่อนและหลังการใช้กรณีศึกษาในการเรียนการสอน โดยการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทั้งสองกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกันโดยใช้สถิติทดสอบ คือ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน t – test Dependent Sample โดยเป็นการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มโดยคะแนนในการทดสอบเต็ม 25 คะแนน ทั้งก่อนและหลังการเรียนการสอนด้วยกรณีศึกษาและนำผลคะแนนมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย

การนำผลการวัด P1 และ P2 มาคำนวณหาค่าเฉลี่ย (x) และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และค่าสถิติ t – test Dependent Sample โดยสรุปผลการทดลอง ถ้าผลการวัดของ P2 สูงกว่า P1 แสดงว่าการใช้เทคนิคการสอนโดยใช้กรณีศึกษานั้นใช้ได้ผลคือ นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาการเรียน หลังจากการใช้กรณีศึกษาในการเรียนการสอน

แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ประเมินโดยใช้วิธีสังเกตขณะดำเนินการสอนและการนำเสนองานและส่งคะแนนตรงกับพฤติกรรมของนักศึกษาตามเกณฑ์และหัวข้อที่กำหนดไว้ดังนี้

1. การซักถามที่ตรงประเด็นน่าสนใจ
2. การตอบคำถาม
3. การร่วมกิจกรรม
4. การร่วมอภิปรายตรงประเด็น
5. การแสดงความคิดเห็นใหม่ๆ/สำคัญ

โดยมีระดับคะแนน 5 คะแนนดังนี้

5	หมายความถึง	กระทำมากที่สุด
4	หมายความถึง	กระทำมาก

- 3 หมายถึง กระทำปานกลาง
- 2 หมายถึง กระทำน้อย
- 1 หมายถึง ไม่ค่อยกระทำ/ไม่กระทำเลย

การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (x) และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) โดยกำหนดเกณฑ์การแปรผลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจในรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ใช้หลักเกณฑ์ ดังนี้

4.51-5.00	หมายถึง	ความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง	ความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก
2.51-3.50	หมายถึง	ความพึงพอใจอยู่ในระดับ ปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง	ความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อย
1.00-1.50	หมายถึง	ความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษาผลของการใช้วิธีการเรียนโดยการใช้กรณีศึกษาในรายวิชากฎหมาย จากการทดลองโดยแบ่งการนำเสนอเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษา ในเรื่องการนำกลยุทธ์มาใช้ในการจัดการเรียน ผลสำรวจความพึงพอใจในการเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้โดยการใช้กรณีศึกษา และความคิดเห็นของนักศึกษาจากการสัมภาษณ์

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์จากแบบทดสอบก่อนการเรียน และแบบทดสอบหลังเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา ในเรื่องการนำกลยุทธ์มาใช้ในการจัดการเรียน ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ความถี่คะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test)

คะแนน Pre-test	จำนวน (N = 90 คน)	ร้อยละ
10	0	0
9	0	0
8	10	11.11
7	20	22.22
6	24	26.67
5	20	22.22
4	16	17.78
3	0	0
2	0	0
1	0	0
0	0	0
รวม	90	100

จากตารางที่ 4.1 จะเห็นได้ว่าคะแนนทดสอบก่อนการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง (5-7 คะแนน) อยู่ระหว่างร้อยละ 22.22 ถึง ร้อยละ 26.67 ตามลำดับ แสดงให้เห็นถึงพื้นฐานความรู้ก่อน การเรียนโดยใช้กรณีศึกษา อยู่ในระดับน้อยถึงปานกลาง

ตารางที่ 4.2 ความถี่คะแนนทดสอบหลังการเรียนรู้ (Post-test)

คะแนน Pre-test	จำนวน (N = 88 คน)	ร้อยละ
10	8	8.89
9	24	26.67
8	42	46.67
7	16	17.77
6	0	0
5	0	0
4	0	0
3	0	0
2	0	0
1	0	0
0	0	0
รวม	90	100

จากตารางที่ 4.2 จะเห็นได้ว่าคะแนนทดสอบหลังการเรียนรู้ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี (8-9 คะแนน) ร้อยละ 26.67 ถึงร้อยละ 46.67 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียนรู้ (Pre-test) (ตารางที่ 4.1) และคะแนนทดสอบหลังการเรียนรู้ (Post-test) (ตารางที่ 4.2) ด้วยการทดสอบ t – test Dependence Sample ตามตารางที่ 4.3 เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียนรู้ (Pre-test) (ตารางที่ 4.1) และคะแนนทดสอบหลังการเรียนรู้ (Post-test) (ตารางที่ 4.2) ด้วยการทดสอบ t-test (ตารางที่ 3) จากค่า t Stat ซึ่งมีค่า $|-18.65| = 18.65 > 1.96$ (จากค่า $t_{0.975,44}$) และค่า $P = 1.63E-22 < .05$ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่ากระบวนการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น

ตารางที่ 4.3 ผลการทดสอบ t – test Dependent Sample

t-Test: Paired Two Sample for Means

	Pre-test	Post-test
Mean	5.866667	8.266667
Variance	1.618182	0.745455
Observations	45	45
Pearson Correlation	0.73667	

Hypothesized Mean Difference	0	
df	44	
t Stat	-18.6469	
P(T<=t) two-tail	1.63E-22	
t Critical two-tail	2.015368	

ผลสำรวจความพึงพอใจในการเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 90 คน จากจำนวนนักศึกษาทั้งหมดที่ลงทะเบียน 370 คน คิดเป็น ร้อยละ 24.32 โดยเป็นนักศึกษาศาสาวิชานิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ทั้งหมด 90 คน โดยกลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศชาย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 40 และเป็นเพศหญิงจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ในจำนวนนี้มีเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ทั้งหมดจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ดังแสดงในตาราง 4.4

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศและชั้นปี

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	30	33.33
หญิง	60	66.67
รวม	90	100.00
ชั้นปี		
ปีที่ 1	38	42.22
ปีที่ 2	17	18.89
ปีที่ 3	11	12.22
ปีที่ 4	24	26.67
รวม	90	100.00

จากผลการวิเคราะห์ความความพึงพอใจของนักศึกษาในการเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาดังแสดงในตาราง 4.5 พบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามมีความความพึงพอใจในการเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้โดยการแก้ปัญหาในรายวิชา กฎหมาย อยู่ในระดับ “มาก” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 โดยมีค่าเฉลี่ยในหัวข้อที่ 1 กิจกรรมนี้มี จุดมุ่งหมาย/จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเกณฑ์การวัดและประเมินผลการศึกษาชัดเจนมากที่สุด คือ 4.61 รองลงมาคือหัวข้อที่ 7 โดยรวมนักศึกษามีความพึงพอใจ

ในกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ โดยการใช้กรณีศึกษา ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ส่วนค่าเฉลี่ยในหัวข้อที่ 3 กิจกรรมนี้ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา อยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ 4.02

ตารางที่ 4.5 ความพึงพอใจในการเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา

ความพึงพอใจในการเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา	N	X	SD	ความหมาย
1. กิจกรรมนี้มีจุดมุ่งหมาย/จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และเกณฑ์การวัดและประเมินผลการศึกษาชัดเจน	90	4.61	0.51	มากที่สุด
2. วิธีการดำเนินกิจกรรม เวลาที่ใช้มีความเหมาะสมในหัวข้อที่ศึกษา	90	4.52	0.50	มากที่สุด
3. กิจกรรมนี้ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	90	4.02	0.87	มาก
4. กิจกรรมนี้เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น	90	4.15	1.10	มาก
5. อาจารย์ใช้คำถามหรือกิจกรรมสนับสนุนที่กระตุ้นให้นักศึกษาคิดวิเคราะห์หรือวิจารณ์	90	4.22	0.75	มาก
6. อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถาม แสดงความคิดเห็น ประชุม พุดคุย ให้คำแนะนำ และรับฟัง ข้อคิดเห็นของนักศึกษาที่แตกต่างหรือขัดแย้งกันระหว่างกลุ่ม	90	4.32	0.90	มาก
7. โดยรวมนักศึกษามีความพึงพอใจในกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา	90	4.54	0.48	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	90	4.27	0.81	มาก

ความคิดเห็นของนักศึกษาในการเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา จากผลการวิเคราะห์แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม ได้ข้อสรุป ออกเป็น 2 ด้านดังต่อไปนี้

ด้านการกำหนดเนื้อหาของกิจกรรม

1. นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสนใจในกิจกรรม มากกว่าการเรียนการสอนในรูปแบบเดิม
2. ควรมีการจัดกิจกรรมให้มัลเวลามากขึ้น และในหัวข้ออื่นๆของวิชานี้ด้วย

3. ควรมีกรณีศึกษาในรายวิชาอื่นๆ เสริมด้วย เพราะจะทำให้ได้เข้าใจกระบวนการนำองค์ความรู้ไปทดลองใช้จริงในการแก้ไขปัญหา

ด้านการวัดและประเมินผล

1. การวัดผลทั้งที่เป็นแบบวัดผลเป็นรายคนและเป็นกิจกรรมกลุ่มมีความเหมาะสมดี

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาเทคนิคการสอนโดยใช้กรณีศึกษาในรายวิชากฎหมาย ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชา กฎหมาย ของนักศึกษา หลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โดยข้อมูลจากสำนักงานทะเบียนพบว่า มีจำนวน 90 คน โดยในการจัดการเรียนการสอนใช้ตำราและทำการทดสอบ หลังจากนั้นทำการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาและทำการทดสอบ ซึ่งจากการทดสอบ หลังจากการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเห็นว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบสูงกว่าการทดสอบก่อนที่ใช้กรณีศึกษาในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ย หลังจากการใช้กรณีศึกษาในการสอนมีระดับคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า การเรียนโดยไม่ใช้กรณีศึกษา

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ข้อ 2) เพื่อทราบผลสัมฤทธิ์ในความเข้าใจของนักศึกษาต่อการใช้กรณีศึกษา ผลการวิจัยพบว่าจากการเก็บข้อมูลโดยการสังเกตจากแบบประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในการอภิปรายและนำเสนอกรณีศึกษาหน้าชั้นเรียน การตอบข้อซักถาม โดยจากการประเมินแบบสังเกตที่มีเกณฑ์การให้คะแนน 5 คะแนนโดยในการให้คะแนนแบ่งเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงแรกประเมินพฤติกรรมนักศึกษาก่อนเข้าเรียนด้วยกรณีศึกษา ช่วงที่สองการประเมินพฤติกรรมนักศึกษากลับมาหลังจากเรียนด้วยกรณีศึกษาและนำผลมาหาเฉลี่ยเพื่อสรุปผล พบว่านักศึกษามีความสนใจในการจัดการเรียนการสอนแบบใช้กรณีศึกษามากกว่าการเรียนการสอนจากตำรา โดยจากแบบประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยของการเรียนการสอนโดยไม่ใช้กรณีศึกษาพฤติกรรมนักเรียนของนักศึกษาเฉลี่ย 1.84 และ ค่าเฉลี่ยของการจัดการเรียนการสอนหลังใช้กรณีศึกษาเฉลี่ย 3.27 เห็นได้ว่าหลังจากมีการใช้กรณีศึกษาในการเรียนการสอนพฤติกรรมของนักศึกษาในการเรียนดีขึ้น มีความสนใจและมีการแสดงความคิดเห็นและซักถามและการเรียนดีขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test) และคะแนนทดสอบหลังการเรียน (Post-test) ด้วยการทดสอบ t – test Dependence Sample พบว่า การพัฒนาเทคนิคการสอนโดยใช้กรณีศึกษาปรากฏว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ในการจัดการเรียนการสอนหลังจากการใช้กรณีศึกษาสูงกว่าก่อนการใช้กรณีศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่ากระบวนการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาทำให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนมากกว่าการจัดการเรียนการสอนโดยไม่ใช้กรณีศึกษาประกอบการสอน เห็นได้ว่าการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาทำให้นักศึกษามีทักษะในการคิดวิเคราะห์ ทักษะการตัดสินใจ ทักษะการประยุกต์ใช้ ทักษะการสื่อสารด้วยวาจา ทักษะการบริหารเวลาและทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (ทันฉลอง รุ่งวิฑู, 2553) สอดคล้องกับ ชาญธิป พรกุล(2554) ได้อธิบายวิธีการสอนโดยใช้กรณีตัวอย่างทำให้นักศึกษาเกิดทักษะการคิดวิเคราะห์

และการสะท้อนความคิด การตัดสินใจหรือกระบวนการแก้ปัญหา การตรวจสอบ การฟังความคิดเห็นของผู้อื่น โดยการนำเสนอกรณีตัวอย่างเป็นการให้นักศึกษาเกิดการอภิปราย นอกจากนี้ยังพบว่าการจัดการเรียนการสอนแบบใช้กรณีศึกษาทำให้นักศึกษาได้รับความสนุกสนานนอกเหนือจากการสามารถคิดวิเคราะห์และมองภาพในการศึกษาได้อย่างชัดเจนมากขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรณพรรณ กระจ่างทอง(2552) เรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสาระและหลักการทางสังคมวิทยาของนักศึกษาภาคปกติระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 โปรแกรมวิชาสังคมศึกษาที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบจากการศึกษา และผลการวิจัยของชูวิทย์ ไชยแก้ว (2552) ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาวิธีการสอนแบบกรณีศึกษา (case study) ที่มีสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมวิทยาเบื้องต้นเรื่องวัฒนธรรม ผลการวิจัยพบว่ามีการศึกษาเป็นไปในทิศทางเดียวกันว่า การสอนแบบกรณีศึกษา (case study) ที่ทำให้นักศึกษาสามารถคิดวิเคราะห์และมองภาพในการศึกษาได้อย่างชัดเจนได้รับความสนุกเพลิดเพลิน ไม่เบื่อหน่าย ทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ไปในทางที่ดี และพฤติกรรมการณ์ที่ตื้นนั้นจะส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นตรงกับทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคิดของ Bloom(1976) ที่กล่าวว่า การเรียนสามารถจำแนกการเรียนรู้แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และ ด้านทักษะพิสัย ซึ่งพอจะสรุปได้ว่าการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษามีผลต่อพฤติกรรมส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสำรวจ ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนโดยกรณีศึกษาในรายวิชา กฎหมาย ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังต่อไปนี้

จากผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาในการเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา พบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามมีความความพึงพอใจในการเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้โดย

กรณีศึกษาในรายวิชา กฎหมาย อยู่ในระดับ“มาก” โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 โดยมีค่าเฉลี่ยในหัวข้อที่ 1 กิจกรรมนี้มีจุดมุ่งหมาย/จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเกณฑ์การวัดและประเมินผลการศึกษาชัดเจนมากที่สุดคือ 4.61 รองลงมาคือหัวข้อที่ 7 โดยรวมนักศึกษามีความพึงพอใจในกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้โดยการใช้กรณีศึกษา ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ส่วนค่าเฉลี่ยในหัวข้อที่ 3 กิจกรรมนี้ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา อยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ 4.02

อภิปรายผลจากความเห็นของนักศึกษาในการเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้โดยการใช้กรณีศึกษา

จากผลการวิเคราะห์แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม ได้ข้อสรุปออกเป็น 2 ด้าน ดังต่อไปนี้

ด้านการกำหนดเนื้อหาของกิจกรรม

1. นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสนใจในกิจกรรม มากกว่าการเรียนการสอนในรูปแบบเดิม เนื่องจาก การมีกิจกรรมทำให้นักศึกษารู้สึกสนใจและกระตือรือร้นมากกว่าการเรียนเพียงแค่การบรรยาย
2. ควรมีการจัดกิจกรรมให้มีเวลามากขึ้น และในหัวข้ออื่นๆ ของวิชานี้ด้วย การนำกิจกรรมมาเสริมในทุกหัวข้อ เช่น การนำ Beer Game มาใช้ในหัวข้อ Inventory เป็นต้น
3. ควรมีกรณีศึกษาในรายวิชาอื่นๆ เสริมด้วย เพราะจะทำให้ได้เข้าใจกระบวนการจากการ

น อองศ์ความรู้ไปทดลองใช้จริงในการแก้ไข้ปัญหา

ด้านการวัดและประเมินผล

1. การวัดผลทั้งที่เป็นแบบวัดผลเป็นรายคนและเป็นกิจกรรมกลุ่มมีความเหมาะสมดี

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า เป็นวิธีการสอนที่ดีจึงควรนำวิธีนี้ไปใช้ในการเรียนการสอนโดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการวิจัยครั้งต่อไปคือ

1. ควรมีการจัดการเรียนการสอนโดยการศึกษาเทคนิคอื่นที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อให้นักศึกษาสามารถเข้าใจเนื้อหาในรายวิชากฎหมาย

บรรณานุกรม

กาญจนา เกียรติประวัติ.(2524).วิธีสอนทั่วไปและทักษะการสอน.กรุงเทพฯ:วัฒนาพานิช.

- กาญจนา อรุณสุขขรจี. 2546. ความพึงพอใจของสมาชิกสหกรณ์ต่อการดำเนินงานของ สหกรณ์ การเกษตรไชยปราการ จำกัด อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญา เกษตรศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. 2545. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542 (ฉบับปรับปรุง 2545). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี.
- ชนาธิป พรสกุล.(2554). การสอนกระบวนการคิดทฤษฎีและการนำไปใช้. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูวิทย์ ไชยเป้า.(2552). บทความวิจัยเรื่อง การศึกษาวิธีการสอนแบบกรณีศึกษา (case study) ที่มีต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมวิทยาเบื้องต้นเรื่องวัฒนธรรม. มหาวิทยาลัยราชภัฏ กำแพงเพชร.
- ฐานันดร ปริตาทัญญรัตน์. 2548. การศึกษาความคิดของการใช้กรณีศึกษาประกอบการเรียนการสอน รายวิชาทฤษฎีบัญชี. ภาควิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยพาร์เทอร์นเชียงใหม่.
- ทิตินา แคมณี. 2548. ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. 2548. การจัดการเรียนรู้โดยผู้เรียนใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. 2534. ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคิดของบลูม Bloom's Taxonomy: สืบค้นจาก : http://weblogsimple.blogspot.com/2011/08/blog-post_21.html (วันที่ 20 ตุลาคม 2560)
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2546. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นาน มีบุ๊คส์.
- วรพรรณ กระจ่างทอง. 2550. การสอนทฤษฎีโดยใช้รูปแบบการสอนกรณีศึกษา ดีกว่าการบรรยาย ธรรมดา จริงหรือ. สืบค้นเมื่อ มกราคม 2555, จาก 202.29.15.37/pdf/rs14.pdf
- วันฤดี สุขสงวน. 2547. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการใช้กรณีศึกษาในการสอนรายวิชาทฤษฎีบัญชีชั้น สูงหลักสูตรปริญญาตรีมหาวิทยาลัยรังสิต. คณะบัญชี มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ศรายุทธ์. 2545. รูปแบบการสอน. สืบค้นเมื่อ มกราคม 2555, จาก <http://freehost19.websamba.com/sobbanju/edu/teaching3.htm>
- สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ. 2545. การจัดการกระบวนการเรียนรู้: เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ. อักษรเจริญทัศน์. 404 หน้า.
- สุรเชษฐ เวชชพิทักษ์. 2550. ทฤษฎีและจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอนด้วยคอมพิวเตอร์. สืบค้นเมื่อ มกราคม 2555, จาก

[http://www.ict.mbu.ac.th/th/index.php?option=com_content&task=view&id=7
&Itemid=41&limit=1&limitstart=20](http://www.ict.mbu.ac.th/th/index.php?option=com_content&task=view&id=7&Itemid=41&limit=1&limitstart=20)

สุวิมล ว่องวานิช. 2543. **บทสรุปรายงานการวิจัยเรื่องการวิจัยและพัฒนาระบบการประเมินผลภายใน
ของสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

สำลี รักสุทธี.(2544)**เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนและเขียนแผนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็น
สำคัญ**. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.

อุทัยพรรณ สุดใจ. 2544. **ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อการให้บริการขององค์กร โทรศัพท์แห่ง
ประเทศไทย จังหวัดชลบุรี**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Barrows, H.S., and R. Tamblyn. 1980. **Problem-Based Learning**.New York: Springer.

Dori, Y.J.. 2003. **From nationwide standardized testing to school-based alternative
embedded assessment inIsrael: students' performance in the 'Matriculation
2000'project**.*Journal of Research in Science Teaching*, 40: 34-52.

Herried, C.F.. 1997. **What is a case?***Journal of College Science Teaching*. 27: 92-94.

Sykes, G., and Bird, T.. 1992. **Teacher education and the case idea**. *Review of
Research in Education*, 18: 457-521.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การพัฒนาเทคนิคการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์สำหรับนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ ได้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาในรายวิชา กฎหมาย โดยข้อมูลจากแบบสอบถามนี้ถือว่าเป็นความลับ ใช้เฉพาะในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้นและจะไม่มีผลต่อเกรดในการเรียนวิชานี้

2. แบบสอบถามประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงพัฒนา

3. ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ

ชาย หญิง

2. ชั้นปีที่

1 2 3 4 อื่นๆ (ระบุ).....

3. การเข้าเรียนต่อภาคการศึกษา

น้อยกว่า 5 ครั้ง 5-10 ครั้ง มากกว่า 10 ครั้งขึ้นไป

4. วิธีการเรียนในวิชานี้

ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ฝึกปฏิบัติการ ร่วมสัมมนา

ทำโครงการ เรียนผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ อื่นๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาในรายวิชา กฎหมาย
คำชี้แจง ท่านโปรดพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา ในรายวิชา กฎหมาย ที่ท่านเรียนว่ามีความพึงพอใจอยู่ใน

ระดับใด โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใต้หมายเลขที่ระบุแทนระดับความพึงพอใจ

5 หมายถึง มากที่สุด

4 หมายถึง มาก

3 หมายถึง ปานกลาง

2 หมายถึง น้อย

1 หมายถึง น้อยที่สุด

ความพึงพอใจในการเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้โดยการใช้กรณีศึกษา	ความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. กิจกรรมนี้มีจุดมุ่งหมาย/จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเกณฑ์การวัดและประเมินผลการศึกษาชัดเจน					

2. วิธีการดำเนินกิจกรรม เวลาที่ใช้มีความเหมาะสมในหัวข้อที่ศึกษา					
3. กิจกรรมนี้ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา					
4. กิจกรรมนี้เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น					
5. อาจารย์ใช้คำถามหรือกิจกรรมสนับสนุนที่กระตุ้นให้นักศึกษาคิดวิเคราะห์หรือวิจารณ์					
6. อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถาม แสดงความคิดเห็น ประชุม พูดคุย ให้คำแนะนำ และรับฟัง ข้อคิดเห็นของนักศึกษาที่แตกต่างหรือขัดแย้งกันระหว่างกลุ่ม					
7. โดยรวมนักศึกษามีความพึงพอใจในกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงพัฒนา

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา (ก่อนและหลัง)

แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา (ก่อนและหลัง)

แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ประเมินโดยใช้วิธีสังเกตขณะ
ดำเนินการสอนและการนำเสนองานและส่งคะแนนตรงกับพฤติกรรมของนักศึกษา
คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ ได้จัดทำขึ้นเพื่อแบบประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา อาจารย์ผู้สอน เป็นผู้ประเมินโดยใช้วิธีสังเกตขณะดำเนินการสอนและการนำเสนองานและส่งคะแนนตรงกับพฤติกรรมนักศึกษา

2. แบบสอบถามประกอบด้วย 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา
 - ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงพัฒนา
3. ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ

ชาย หญิง
2. ชั้นปีที่

1 2 3 4 อื่นๆ (ระบุ).....
3. การเข้าเรียนต่อภาคการศึกษา

น้อยกว่า 5 ครั้ง 5-10 ครั้ง มากกว่า 10 ครั้งขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา

คำชี้แจง อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ประเมินโดยใช้วิธีสังเกตขณะดำเนินการสอนและการนำเสนองานและส่งคะแนนตรงกับพฤติกรรมของนักศึกษาตามเกณฑ์และหัวข้อที่กำหนดไว้ดังนี้

ระดับใด โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใต้หมายเลขที่ระบุแทนระดับความพึงพอใจ

5	หมายความว่า	กระทำมากที่สุด
4	หมายความว่า	กระทำมาก
3	หมายความว่า	กระทำปานกลาง
2	หมายความว่า	กระทำน้อย
1	หมายความว่า	ไม่ค่อยกระทำ/ไม่กระทำเลย

พฤติกรรมของนักศึกษา	ระดับคะแนนการกระทำ				
	5	4	3	2	1
1. การซักถามที่ตรงประเด็นน่าสนใจ					
2. การตอบคำถาม					

3.การร่วมกิจกรรม					
4.การร่วมอภิปรายตรงประเด็น					
5.การแสดงความคิดเห็นใหม่ๆ/สำคัญ					

ประวัติคณะผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการ

1. ชื่อ-สกุล ภาษาไทย และ ภาษาอังกฤษ

ภาษาไทย : นางสาวชลธิชา สุรัตน์สัญญา

ภาษาอังกฤษ : Miss Chonthicha Surattanasanya

2. หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน

3-5011-00278-03-6

3. ตำแหน่งปัจจุบัน

อาจารย์ประจำหลักสูตรนิติศาสตร์

4. สังกัดภาควิชา/สาขา.....หลักสูตรนิติศาสตร์.....คณะ/หน่วยงาน...มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....

5. โทรศัพท์มือถือ 094-583-0679 E-mail chonthicha.a@yru.ac.th

6. ประวัติการศึกษา

นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขากฎหมายมหาชน มหาวิทยาลัยตาปี

7. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

สาขากฎหมายมหาชน

8. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

1. การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

2. ปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติ ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2554 : ศึกษาเฉพาะกรณีการสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป ของจังหวัดยะลา

คณะผู้วิจัย คนที่ 1

1. ชื่อ-สกุล ภาษาไทย และ ภาษาอังกฤษ

ภาษาไทย : นายวานิช ทองเกต

ภาษาอังกฤษ : Mr.Wanich Thongkate

2. หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน
3-8402-00548-79-1
3. ตำแหน่งปัจจุบัน
อาจารย์ประจำหลักสูตรนิติศาสตร์
4. สังกัดภาควิชา/สาขา หลักสูตรนิติศาสตร์ คณะ/หน่วยงาน มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
โทรศัพท์.....โทรสาร.....
5. โทรศัพท์มือถือ 089-692-0230 E-mail wanich_0625@hotmail.com
6. ประวัติการศึกษา
นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ประกาศนียบัตรบัณฑิตทางกฎหมายมหาชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ประกาศนียบัตรวิชาว่าความแห่งสหภาพนายความ ในพระบรมราชูปถัมภ์
7. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ
สาขากฎหมายมหาชน
8. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
 1. การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
 2. ปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติ ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2554 :ศึกษาเฉพาะกรณีการสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป ของจังหวัดยะลา

คณะผู้วิจัย คนที่ 2

1. ชื่อ-สกุล ภาษาไทย และ ภาษาอังกฤษ
ภาษาไทย : นายฐานนท์ มณีนิล
ภาษาอังกฤษ : Mr.Thanon Maneenil

2. หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน
3-9599-00113-68-0
3. ตำแหน่งปัจจุบัน
อาจารย์ประจำหลักสูตรนิติศาสตร์
4. สังกัดภาควิชา/สาขา หลักสูตรนิติศาสตร์ คณะ/หน่วยงาน มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
โทรศัพท์.....โทรสาร.....
5. โทรศัพท์มือถือ 085-080-5557 E-mail
6. ประวัติการศึกษา
นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขากฎหมายมหาชน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
ประกาศนียบัตรวิชาว่าความแห่งสหภาพนายความ ในพระบรมราชูปถัมภ์
7. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ
สาขากฎหมายมหาชน
8. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
 1. การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
 2. ปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติ ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2554 :ศึกษาเฉพาะกรณีการสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป ของจังหวัดยะลา

คณะผู้วิจัย คนที่ 3

1. ชื่อ-สกุล ภาษาไทย และ ภาษาอังกฤษ
ภาษาไทย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์เอกฉัตร วิทยอภิบาลกุล
ภาษาอังกฤษ : Assist.Prof. Akachat Vitaya-Apibalkul

2. หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน
3-9599-00111-88-1
3. ตำแหน่งปัจจุบัน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำหลักสูตรนิติศาสตร์
4. สังกัดภาควิชา/สาขา หลักสูตรนิติศาสตร์ คณะ/หน่วยงาน มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
โทรศัพท์.....โทรสาร.....
5. โทรศัพท์มือถือ 084-079-1741 E-mail aegachat@yahoo.com
6. ประวัติการศึกษา
นิติศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การพัฒนาสังคม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
7. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ
สาขากฎหมายมหาชน
8. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
 1. การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
 2. ปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติ ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2554 :ศึกษาเฉพาะกรณีการสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป ของจังหวัดยะลา

คณะผู้วิจัย คนที่ 4

1. ชื่อ-สกุล ภาษาไทย และ ภาษาอังกฤษ
ภาษาไทย นายสุรเดช สุวรรณชาติ
ภาษาอังกฤษ Mr.Suradate Suwanchatree

2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน
3-9599-00015-79-3
3. ตำแหน่งปัจจุบัน
อาจารย์ประจำหลักสูตรนิติศาสตร์
4. สังกัดภาควิชา/สาขา หลักสูตรนิติศาสตร์ คณะ/หน่วยงาน มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
โทรศัพท์.....โทรสาร.....
5. โทรศัพท์มือถือ 081-6986617 Email : suradate273@gmail.com
6. ประวัติการศึกษา
มัธยมศึกษา โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง จังหวัดยะลา
ปริญญาตรี นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
สาธารณสุขศาสตรบัณฑิต(อาชีวอนามัยและความปลอดภัย) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ปริญญาโท นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ประกาศนียบัตร นักกฎหมายภาครัฐระดับกลาง สาขากฎหมายเศรษฐกิจและการค้าระหว่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกาศนียบัตร วิชาว่าความแห่งสหภาพนายความ ในพระบรมราชูปถัมภ์
ประกาศนียบัตร นักบริหารแรงงาน รุ่นที่ 16 กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน
7. สาขาวิชาที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ
-สาขากฎหมายแรงงานและประกันสังคม
-สาขาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน
-สาขาการบริหารงานแรงงาน การคุ้มครองแรงงาน แรงงานสัมพันธ์
8. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
1. ปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติ ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2554 :ศึกษาเฉพาะกรณีการสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป ของจังหวัดยะลา

คณะผู้วิจัย คนที่ 5

1. ชื่อ-สกุล ภาษาไทย และ ภาษาอังกฤษ
ภาษาไทย : นายสิริพัฒน์ รันดาเว
ภาษาอังกฤษ : Mr.Siripat Rundaway

2. หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน
1-9599-00161-75-1
3. ตำแหน่งปัจจุบัน
อาจารย์พิเศษหลักสูตรนิติศาสตร์
4. สังกัดภาควิชา/สาขา หลักสูตรนิติศาสตร์ คณะ/หน่วยงาน มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
โทรศัพท์.....โทรสาร.....
5. โทรศัพท์มือถือ 081-698-8121 E-mail siripat.ru@yru.ac.th
6. ประวัติการศึกษา
นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
นิติศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
7. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ
สาขากฎหมายเพื่อวิชาชีพทางกฎหมาย
8. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
 1. การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 หลักสูตรนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
 2. ปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติ ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2554 :ศึกษาเฉพาะกรณีการสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป ของจังหวัดยะลา